Thailand
Animal Hospital
Standards and Accreditation

TAHSA

VPAT

มาตรฐานสถานพยาบาลสัตว์ในประเทศไทย

THAILAND ANIMAL HOSPITAL STANDARDS AND ACCREDITATION

คำนำ

โครงการมาตรฐานสถานพยาบาลสัตว์ในประเทศไทย ได้ถูกริเริ่มขึ้นโดยสมาคมสัตวแพทย์ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์แห่งประเทศไทยในปี พ.ศ 2553 โดยใช้มาตรฐานของ The American Animal Hospital Association (AAHA) เป็นแนวทางในการสร้างมาตรฐานสถานพยาบาลสัตว์ของประเทศ ตลอดระยะเวลาการดำเนินงานที่ผ่านมานับ 10 ปี สถานพยาบาลสัตว์ในประเทศได้ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาคุณภาพสถานพยาบาลสัตว์มากขึ้นเพื่อตอบสนองความคาดหวังของสังคมและผู้ใช้บริการ คณะกรรมการดำเนินงานโครงการมาตรฐานสถานพยาบาลสัตว์ในประเทศไทย วาระปี พ.ศ. 2561 – 2563 และผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาที่เกี่ยวข้องได้เล็งเห็นถึงความสำคัญในการปรับปรุงมาตรฐานสถานพยาบาลสัตว์ในประเทศไทยให้มีความสมบูรณ์ทันสมัยสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาวิชาชีพการสัตวแพทย์ โดยยังคงยึดหลักการสร้างคุณภาพของการให้บริการรักษาสัตว์เป็นหนึ่งเดียว มีเกณฑ์วัดที่ชัดเจนและมีความหมายอยู่ในระดับสากล สามารถใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติได้จริง

การปรับปรุงครั้งนี้มีการปรับเนื้อหาเพื่อให้มีความชัดเจนและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันมากขึ้น **มีการเพิ่มมาตรฐานการศึกษาต่อเนื่องเป็นมาตรฐานที่ 14** เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนอันเป็นผลมาจากการจัดการความรู้ของบุคลากรในองค์กร คณะกรรมการดำเนินงานโครงการมาตรฐานสถานพยาบาลสัตว์หวังเป็นอย่างยิ่งว่า **มาตรฐานสถานพยาบาลสัตว์ในประเทศไทยฉบับปี 2563 (TAHSA 2020)** นี้จะเป็นแรงสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาคุณภาพงานบริการรักษาสัตว์อย่างต่อเนื่องของสถานพยาบาลสัตว์ในประเทศไทย

ผศ.สพ.ญ.ดร. มนชนก วิจารสรณ์
ประธานโครงการมาตรฐานสถานพยาบาลสัตว์ในประเทศไทย

สาส์นจากนายก VPAT

"มาตรฐานสถานพยาบาลสัตว์ในประเทศไทย" (Thailand Animal Hospital Standards and Accreditation; TAHSA) เป็นอีกหนึ่งโครงการแห่งความภาคภูมิใจของสมาคมสัตวแพทย์ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์แห่งประเทศไทย โดยโครงการนี้ได้มีการจัดตั้งขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อยกระดับมาตรฐานของสถานพยาบาลสัตว์ในประเทศไทยในการให้บริการดูแลสุขภาพสัตว์เลี้ยงให้มีความทัดเทียมกับระดับสากลและเพื่อให้มีความมั่นใจว่าสถานพยาบาลสัตว์จะสามารถให้บริการที่ได้มาตรฐานและมุ่งเน้นที่ให้สัตว์ป่วยได้รับการดูแล การวินิจฉัยโรคและการรักษาโรคได้อย่างเหมาะสม เป็นไปตามหลักวิชาการทางด้านสัตวแพทย์

เนื้อหาของมาตรฐานนี้จะประกอบไปด้วยมาตรฐานด้านต่างๆ ที่สำคัญที่จะส่งเสริมให้การให้บริการในการรักษาและดูแลสุขภาพสัตว์เลี้ยงมีความถูกต้องเหมาะสมโดยได้รับการร่าง อีกทั้งมีการปรับปรุงและพัฒนาโดยผู้เชี่ยวชาญในสาขาต่างๆ บนพื้นฐานของความถูกต้องเหมาะสมวิชาการและวิทยาการ รวมทั้งเทคโนโลยีต่างๆ ในการวินิจฉัยและรักษาสัตว์เลี้ยงในปัจจุบัน

"มาตรฐานสถานพยาบาลสัตว์ในประเทศไทย" จะเป็นแนวทางปฏิบัติของสถานพยาบาลสัตว์เพื่อให้เกิด **มาตรฐานการประกอบวิชาชีพสัตวแพทย์ที่เป็นหนึ่งเดียวกันของประเทศไทย** และสร้างความมั่นใจในการเข้ารับบริการการรักษาสัตว์ของประชาชนทั่วไป นอกจากนี้ **"มาตรฐานสถานพยาบาลสัตว์ในประเทศไทย"** ฉบับนี้ยังจะเป็นต้นแบบให้กับการสร้างมาตรฐานการประกอบวิชาชีพให้ในภูมิภาคอาเซียนอีกด้วย

อ.น.สพ.ชัยยศ ธารรัตนะ

นายกสมาคมสัตวแพทย์ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์แห่งประเทศไทย

รายชื่อคณะผู้ทรงคุณวุฒิยกร่างมาตรฐานสถานพยาบาลสัตว์ในประเทศไทย

1. ผศ.น.สพ.ดร.สุมิตร ดุรงค์พงษ์ธร	ผู้ทรงคุณวุฒิ
2. ผศ.สพ.ญ.ดร.กาญจนา อิ่มศิลป์	ผู้ทรงคุณวุฒิ
3. ผศ.สพ.ญ.ดร.นิภัทรา สวนไพรินทร์	ผู้ทรงคุณวุฒิ
4. อ.สพ.ญ.ดร.สิริรัตน์ นิยม	ผู้ทรงคุณวุฒิ
5. น.สพ.ธานินทร์ สันติวัฒนธรรม	ผู้ทรงคุณวุฒิ
6. สพ.ญ.อาริยา นทกุล	ผู้ทรงคุณวุฒิ

รายชื่อคณะอนุกรรมการฝ่ายโครงการมาตรฐานสถานพยาบาลสัตว์ในประเทศไทย

1. ผศ.สพ.ญ.ดร.มนชนก วิจารสรณ์	ประธาน
2. สพ.ญ.อภิรดี จุฑารัตน์	รองประธาน
3. อ.น.สพ.ชัยยศ ธารรัตนะ	อนุกรรมการ
4. อ.สพ.ญ.ดร.ม.ล.นฤดี เกษมสันต์	อนุกรรมการ
5. ผศ.น.สพ.ดร.นฤพนธ์ คำพา	อนุกรรมการ
6. อ.น.สพ.ดร.เจษฎา รุ้งภู่ประดิษฐ์	อนุกรรมการ
7. ผศ.สพ.ญ.สุวิชา เกษมสุวรรณ	อนุกรรมการ
8. อ.สพ.ญ.ดร.ณิโคล ศิริโศภิษฐ์ เมห์ล	อนุกรรมการ
9. อ.สพ.ญ.ดร.อักษร แสงเทียนชัย	อนุกรรมการ
10. สพ.ญ.มรกต เกรียงพันธุ์อมร	อนุกรรมการ
11. อ.สพ.ญ.ธนวัน มังคละพฤกษ์	อนุกรรมการ
12. อ.น.สพ.เสลภูมิ ไพเราะ	อนุกรรมการ
13. อ.ดร.สพ.ญ.จีรวัฒน์ สุนทรสิต	อนุกรรมการ
14. อ.สพ.ญ.สิริกุล สุนทรารักษ์	อนุกรรมการ
15. ผศ.ดร.สพ.ญ.กนกอร ฟีเร้ยระ	อนุกรรมการและเลขานุการ
16. นางสาวชุติมา เทียนรัมย์	ผู้ช่วยเลขานุการ

คำชี้แจงเกี่ยวกับมาตรฐาน

มาตรฐานสถานพยาบาลสัตว์ในประเทศไทยฉบับนี้ได้ถูกพัฒนาขึ้นเพื่อเป็นแนวทางให้สถานพยาบาลสัตว์และผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถดำเนินการทางวิชาชีพสัตวแพทย์และการให้บริการในสถานพยาบาลสัตว์อย่างมีคุณภาพ ทางคณะกรรมการหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ผู้จัดตั้ง ผู้ดำเนินการ และเจ้าหน้าที่ ของสถานพยาบาลสัตว์ จะได้ทำการศึกษาคู่มือมาตรฐานเล่มนี้ เพื่อประโยชน์สูงสุดในการพัฒนาสถานพยาบาลของท่าน

มาตรฐานเหล่านี้จะเป็นแนวทางให้ท่านเตรียมตัวสำหรับการประเมินสถานพยาบาล ซึ่งท่านสามารถขอคำแนะนำเพิ่มเติมจากคณะกรรมการที่ปรึกษาได้ตลอดเวลา มาตรฐานฉบับนี้ประกอบไปด้วย

1. มาตรฐานการดูแลสัตว์ป่วย: วิสัญญี (Quality of Care: Anesthesia)
2. มาตรฐานการดูแลสัตว์ป่วย: โรคติดเชื้อ (Quality of Care: Contagious Disease)
3. มาตรฐานการดูแลสัตว์ป่วย: การดูแลฉุกเฉินและวิกฤติ (Quality of Care: Emergency and Critical Care)
4. มาตรฐานการดูแลสัตว์ป่วย: การจัดการความเจ็บปวด (Quality of Care: Pain Management)
5. มาตรฐานการดูแลสัตว์ป่วย: การดูแลสัตว์ป่วย (Quality of Care: Patient Care)
6. มาตรฐานการดูแลสัตว์ป่วย: ศัลยกรรม (Quality of Care: Surgery)
7. มาตรฐานระบบเวชระเบียน (Medical Record)
8. มาตรฐานห้องตรวจรักษา (Facility: Examination Facilities)
9. มาตรฐานการดูแลรักษาและซ่อมบำรุง (Facility: Housekeeping and Maintenance)
10. มาตรฐานการวินิจฉัยด้วยภาพ (Diagnostic Imaging)
11. มาตรฐานห้องปฏิบัติการ (Laboratory)
12. มาตรฐานทางเภสัชกรรม (Pharmacy)
13. มาตรฐานการบริการเจ้าของไข้ (Management: Client Service)
14. มาตรฐานการศึกษาต่อเนื่อง (Continuing Education)

มาตรฐานแต่ละหมวดแบ่งเป็นดังนี้

1. มาตรฐานบังคับ (Mandatory Standards) หมายถึง มาตรฐานที่มีความสำคัญ โดยสถานพยาบาลสัตว์จำเป็นต้องผ่านทุกข้อจึงจะได้รับการประเมินมาตรฐานทั่วไปในขั้นตอนต่อไป

2. มาตรฐานทั่วไป (General Standards) หมายถึง มาตรฐานที่สถานพยาบาลสัตว์ควรมี มาตรฐานเหล่านี้เป็นส่วนที่ประเมินด้วยคะแนน สถานพยาบาลสามารถรับคะแนนตามหัวข้อที่ได้ดำเนินการตามมาตรฐานนั้นๆ โดยที่ไม่จำเป็นต้องดำเนินการครบทุกข้อ

ประเภทคะแนนของมาตรฐานทั่วไปแบ่งเป็นดังนี้

1. คะแนนเต็ม

1.1 ท่านจะได้รับคะแนนเต็มเมื่อท่านปฏิบัติตามมาตรฐานข้อนั้นๆ หรือไม่ได้รับคะแนนถ้าไม่ได้ปฏิบัติ

1.2 มาตรฐานที่มีหัวข้อย่อยเป็น Bullets เป็นมาตรฐานที่จำเป็นต้องมีหรือปฏิบัติทุก Bullets เพื่อให้ได้คะแนนเต็ม

1.3 มาตรฐานที่มีหัวข้อย่อยเป็นอักษรเป็นมาตรฐานที่เมื่อมีการปฏิบัติจึงได้คะแนนตามข้อนั้น

2. เปอร์เซ็นต์

2.1 ท่านจะได้รับคะแนนเป็นสัดส่วนตามความถี่ของการปฏิบัติตามมาตรฐานข้อนั้นๆ

คำชี้แจงเพิ่มเติม

คำถามประเภท Rule Out เป็นคำถามที่ใช้ในการคัดกรองเลือกข้อมาตรฐานให้เหมาะสมกับการประเมินสถานพยาบาลสัตว์นั้นๆ เช่น หากสถานพยาบาลสัตว์ไม่ได้มีการรับตรวจสัตว์จำพวก Exotic Pet ก็ไม่จำเป็นต้องตอบคำถามที่เกี่ยวกับการดูแลรักษาสัตว์ดังกล่าว ในแต่ละข้อย่อยของมาตรฐานจะพบเห็นคำเหล่านี้ซึ่งหมายความว่า

Rational หมายถึงคำชี้แจงถึงเหตุผลเพิ่มเติมของการกำหนดข้อมาตรฐาน เพื่อให้สถานพยาบาลสัตว์เข้าใจหลักการของมาตรฐานในข้อนั้นมากยิ่งขึ้น

Resource หมายถึงแหล่งข้อมูลเพิ่มเติมสำหรับข้อมาตรฐานนั้นๆ เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติให้แก่สถานพยาบาล

Tip คำแนะนำสำหรับการปฏิบัติตามข้อมาตรฐาน เพื่อให้สถานพยาบาลสัตว์เข้าใจในเนื้อหาของมาตรฐานมากยิ่งขึ้น

สารบัญ

	หน้าที่
คำนำ	2
สาส์นจากนายก VPAT	3
รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ และรายชื่ออนุกรรมการโครงการมาตรฐานสถานพยาบาลสัตว์ในประเทศไทย	4
คำชี้แจงเกี่ยวกับมาตรฐาน	5
สารบัญ	6

มาตรฐานสถานพยาบาลสัตว์ในประเทศไทย ทั้งหมด 14 มาตรฐาน

1. มาตรฐานการดูแลสัตว์ป่วย: วิสัญญี (Quality of Care: Anesthesia)	
1.1 มาตรฐานบังคับ (Mandatory Standards)	10
1.2 มาตรฐานทั่วไป (General Standards)	10
1.2.1 มาตรฐานการเตรียมตัวสัตว์ก่อนการให้ยาสงบประสาท และ/หรือการวางยาสลบ (Preanesthetic Procedures)	10
1.2.2 มาตรฐานการเฝ้าติดตามอาการสัตว์ป่วยขณะให้ยาสงบประสาท และ/หรือการวางยาสลบ (Patient Monitoring)	11
1.2.3 มาตรฐานการจัดการภาวะฉุกเฉินระหว่างการให้ยาสงบประสาท และ/หรือการวางยาสลบ (Anesthetic Emergency)	12
1.2.4 มาตรฐานด้านเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการให้ยาสงบประสาท และ/หรือการวางยาสลบ (Anesthetic Equipment and Supplies)	12
2. มาตรฐานการดูแลสัตว์ป่วย: โรคติดเชื้อ (Quality of Care: Contagious Disease)	
2.1 มาตรฐานบังคับ (Mandatory Standards)	15
2.2 มาตรฐานทั่วไป (General Standards)	15
2.2.1 มาตรฐานการจัดการโรคติดต่อระหว่างสัตว์และคน (Zoonotic Diseases)	15
2.2.2 ห้องเฉพาะสำหรับสัตว์ป่วยติดเชื้อ (Single Purpose Isolation Room)	15
2.2.3 ห้องพักสัตว์ป่วยใน (Inpatient Care)	15
3. มาตรฐานการดูแลสัตว์ป่วย: การดูแลฉุกเฉินและวิกฤติ (Quality of Care: Emergency and Critical Care)	
3.1 มาตรฐานบังคับ (Mandatory Standards)	18
3.2 มาตรฐานทั่วไป (General Standards)	18
4. มาตรฐานการดูแลสัตว์ป่วย: การจัดการความเจ็บปวด (Quality of Care: Pain Management)	
4.1 มาตรฐานบังคับ (Mandatory Standards)	20
4.2 มาตรฐานทั่วไป (General Standards)	20
5. มาตรฐานการดูแลสัตว์ป่วย: การดูแลสัตว์ป่วย (Quality of Care: Patient Care)	
5.1 มาตรฐานบังคับ (Mandatory Standards)	22
5.2 มาตรฐานทั่วไป (General Standards)	22
5.2.1 มาตรฐานการฝึกอบรม (Training)	22
5.2.2 มาตรฐานการตรวจและการประเมินสภาพสัตว์ (Examination and Assessment)	23
5.2.3 มาตรฐานการรับฝากสัตว์ป่วย (Hospitalization)	24
5.2.4 มาตรฐานการให้สารน้ำ (Fluid Therapy)	24
5.2.5 มาตรฐานการจัดการผลข้างเคียงจากการรักษา (Adverse / Sentinel Events)	24
5.2.6 มาตรฐานขั้นตอนปฏิบัติ (Protocol)	25
5.2.7 มาตรฐานด้านพฤติกรรมสัตว์ (Behavior)	25
5.2.8 มาตรฐานทางโภชนาการ (Nutrition)	25
5.2.9 มาตรฐานการจับสัตว์ป่วย (Handling)	26

สารบัญ (ต่อ)

หน้าที่

5.2.10 มาตรฐานคอกพักเพื่อการรักษา (Housing) 26
5.2.11 มาตรฐานการสื่อสารกับเจ้าของไข้ (Client Communication) 27
5.2.12 มาตรฐานการพัฒนาคุณภาพ และความพึงพอใจของเจ้าของไข้ 27

6. มาตรฐานการดูแลสัตว์ป่วย: ศัลยกรรม (Quality of Care: Surgery)
6.1 มาตรฐานบังคับ (Mandatory Standards) 29
6.2 มาตรฐานทั่วไป (General Standards) 29
6.2.1 มาตรฐานการเตรียมตัวสัตว์และเตรียมบริเวณผ่าตัด (Patient and Sterile Field Preparation) 30
6.2.2 มาตรฐานการแต่งกายสำหรับการผ่าตัด (Surgical Attire) 30
6.2.3 มาตรฐานการเตรียมการผ่าตัด (Surgical Team Preparation) 31
6.2.4 มาตรฐานการเตรียมห่อผ่าตัด (Surgical Pack Preparation) 31
6.2.5 มาตรฐานห้องผ่าตัด (Surgical Suite) 31

7. มาตรฐานระบบเวชระเบียน (Medical Record)
7.1 มาตรฐานทั่วไป (General Standards) 34
7.1.1 มาตรฐานขั้นตอนการปฏิบัติ (Protocols) 37
7.1.2 มาตรฐานการสื่อสาร (Client Communication) 37

8. มาตรฐานห้องตรวจรักษา (Facility: Examination Facilities)
8.1 มาตรฐานทั่วไป (General Standards) 40

9. มาตรฐานการดูแลรักษาและซ่อมบำรุง (Facility: Housekeeping and Maintenance)
9.1 มาตรฐานบังคับ (Mandatory Standards) 42
9.2 มาตรฐานทั่วไป (General Standards) 42
9.2.1 มาตรฐานการวางแผนการดูแลซ่อมบำรุง (Housekeeping Plan) 42
9.2.2 มาตรฐานการดูแลภายนอกอาคาร (Exterior) 43

10. มาตรฐานการวินิจฉัยด้วยภาพ (Diagnostic Imaging)
10.1 มาตรฐานบังคับ (Mandatory Standards) 45
10.2 มาตรฐานทั่วไป (General Standards) 45
10.2.1 มาตรฐานการถ่ายภาพรังสีดิจิตอล (Digital Radiography) 45
10.2.2 มาตรฐานด้านความปลอดภัยในการถ่ายภาพรังสี (Radiation Safety) 46
10.2.3 มาตรฐานการตรวจสอบเครื่องถ่ายภาพรังสี (Inspection) 46
10.2.4 มาตรฐานการติดตามการสัมผัสรังสี (Monitoring of Radiation Exposure) 46
10.2.5 มาตรฐานการเก็บบันทึกผลภาพถ่ายทางรังสี (Diagnostic Image Archiving) 47
10.2.6 มาตรฐานอุปกรณ์ถ่ายภาพ (Equipments) 47
10.2.7 มาตรฐานการใช้เครื่องอัลตร้าซาวด์ 47

11. มาตรฐานห้องปฏิบัติการ (Laboratory)
11.1 มาตรฐานบังคับ (Mandatory Standards) 49
11.2 มาตรฐานทั่วไป (General Standards) 49
11.2.1 มาตรฐานการควบคุมคุณภาพ (Quality Control) 51
11.2.2 มาตรฐานเครื่องมือและอุปกรณ์ (Equipment and Supplies) 51

12. มาตรฐานทางเภสัชกรรม (Pharmacy)
12.1 มาตรฐานบังคับ (Mandatory Standards) 53
12.2 มาตรฐานทั่วไป (General Standards) 53
12.2.1 มาตรฐานการสั่งจ่ายยา และการจัดยา (Prescription and Dispensing of Medications) 53
12.2.2 มาตรฐานเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษและวัตถุออกฤทธิ์ 54

สารบัญ (ต่อ)

หน้าที่

12.2.3 มาตรฐานเกี่ยวกับผลข้างเคียงที่เกิดขึ้นจากยา 54
12.2.4 มาตรฐานการใช้ยาที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ (Hazardous Medications) 54
12.2.5 มาตรฐานการใช้ยาปฏิชีวนะอย่างสมเหตุผล 55

13. มาตรฐานการบริการเจ้าของไข้ (Management: Client Service)
13.1 มาตรฐานการสื่อสารต่อเจ้าของสัตว์ (Client Communication) 57
13.2 มาตรฐานเรื่องทั่วไป (General Management) 57

14. มาตรฐานการศึกษาต่อเนื่อง (Continuing Education)
14.1 มาตรฐานทั่วไป (General Standards) 60

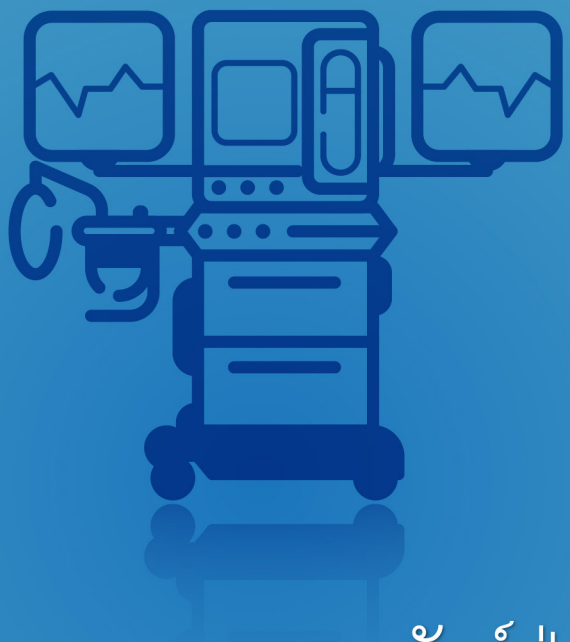

มาตรฐานการดูแลสัตว์ป่วย:

วิสัญญี

(Quality of Care: Anesthesia)

มาตรฐานบังคับ (Mandatory Standards)

MA01	การใช้ยาสลบต้องทำโดยสัตวแพทย์เท่านั้น
MA02	มีอุปกรณ์ช่วยการหายใจที่จำเป็นและพร้อมใช้งานได้ ไม่ว่าจะเป็นแบบควบคุมด้วยมือหรือด้วยเครื่อง
MA03	สัตว์ป่วยต้องได้รับการประเมินโดยสัตวแพทย์ก่อนการให้ยานำสลบ (Premedication) ยาซึม (Sedation) และยาสลบ (Anesthetics)
MA04	สัตวแพทย์หรือบุคคลที่ได้รับมอบหมาย ต้องแจ้งให้เจ้าของสัตว์ทราบ ในเรื่องการเตรียมตัวก่อนวางยาสลบ และการให้ยาซึม รวมถึงข้อมูลที่จำเป็นอื่นๆ มีใบอนุญาตการวางยาสลบจากเจ้าของสัตว์ที่ลงนามอย่างถูกต้อง และเก็บในเวชระเบียนสัตว์ป่วยทุกรายที่ได้รับยาสงบประสาท และ/หรือ ยาสลบ ซึ่งสามารถตรวจสอบได้
MA05	ในกรณีที่มีการใส่ท่อช่วยหายใจ ต้องใส่ท่อช่วยหายใจไว้จนกว่าสัตว์ป่วยจะรู้สึกตัว และอยู่ในขั้นปลอดภัย
MA06	สัตว์ป่วยต้องอยู่ภายใต้การดูแลของสัตวแพทย์หรือบุคลากรที่ผ่านการฝึกอบรม จนกระทั่งรู้สึกตัวเต็มที่
MA07	มีการติดตามสัญญาณชีพใน 3 ระบบดังต่อไปนี้ ในระหว่างการวางยาสลบทุกชนิด • Cardiovascular System • Respiratory System • Stage of Anesthesia
MA08	มีบุคลากรที่ได้รับการฝึกอบรมการกู้ชีพ จำนวนเพียงพอระหว่างที่มีการผ่าตัด **Tip:** มีบุคลากรอย่างน้อย 3 คน โดยอนุโลมให้เป็น Surgeon และ Assistant และ/หรือ Anesthetist ได้
MA09	ยาและอุปกรณ์ฉุกเฉินต้องมีลักษณะ ดังนี้ • พร้อมใช้งาน • ถูกเก็บในที่เฉพาะ • เคลื่อนย้ายได้ • ติดฉลากชัดเจนและไม่หมดอายุ • มีจำนวนสำรองตลอดเวลาอย่างเหมาะสม

มาตรฐานทั่วไป (General Standards)

AN01	สถานพยาบาลควรมีพื้นที่สำหรับการนำสลบ / วางยาสลบ **Rational:** เพื่อให้มีขนาดพื้นที่และแสงสว่างเหมาะสม สำหรับการทำงาน เก็บยา และอุปกรณ์เพื่อการนำสลบอย่างปลอดภัย **Tip:** สามารถใช้ร่วมกับห้องตรวจรักษาได้แต่ไม่ให้ใช้พร้อมกันในเวลาเดียว
AN02	พื้นที่พักฟื้นที่มีคนเฝ้าระวังดูแลอย่างต่อเนื่องจนสัตว์ฟื้นอย่างปลอดภัย และสามารถเข้าถึงอุปกรณ์ช่วยชีวิตอย่างทันท่วงที **Rational:** เพื่อความปลอดภัยของสัตว์ป่วยและบุคลากรปฏิบัติงานได้สะดวกและสามารถเข้าถึงสัตว์ป่วยได้อย่างทันท่วงที
AN03	สัตวแพทย์ผู้ดูแลการให้ยาสงบประสาท และ/หรือ การวางยาสลบ สามารถตระหนักถึงอาการผิดปกติและสามารถแก้ไขได้อย่างเหมาะสม
AN04	บุคลากรได้รับการฝึกอบรมให้สามารถช่วยสัตวแพทย์ในด้านต่างๆ ดังนี้ AN04a การจับบังคับสัตว์ในการให้ยาสงบประสาท การนำสลบ และการวางยาสลบ AN04b การเฝ้าระวัง บันทึก สัญญาณชีพสัตว์ป่วยเบื้องต้น AN04c การให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นเมื่อเกิดความผิดปกติในการให้ยาสงบประสาท และ/หรือ การวางยาสลบ

มาตรฐานการเตรียมตัวสัตว์ก่อนการให้ยาสงบประสาท และ/หรือการวางยาสลบ (Preanesthetic Procedures)

AN05	สัตวแพทย์ที่เกี่ยวข้องกับการวางยาสลบเป็นผู้ทำการประเมิน และบันทึกสภาพสัตว์ป่วยภายใน 24 ชั่วโมงก่อนการให้ยาสงบประสาท และ/หรือ การวางยาสลบตามหัวข้อต่างๆ ดังนี้ AN05a ประวัติสัตว์ป่วย AN05b การตรวจร่างกาย (Physical Examination) อย่างครบถ้วน เช่น Vital Signs ทั้งหมด และการตรวจหรือประเมิน

AN05	ที่สามารถยืนยันผลการวินิจฉัย AN05c ประวัติวัคซีน AN05d ผลการวินิจฉัยด้วยภาพ (Diagnostic Imaging) (ถ้ามี) และผลตรวจทางห้องปฏิบัติการ AN05e การประเมินสุขภาพสัตว์ และความเสี่ยงในการวางยา ตามคำแนะนำของสัตวแพทยสภา Resource: การวางยาตามคำแนะนำของสัตวแพทยสภา แบ่งได้ดังนี้ **กลุ่มที่ 1** สัตว์สุขภาพปกติดี **กลุ่มที่ 2** สัตว์ที่มีการเปลี่ยนแปลงหรือมีพยาธิสภาพของร่างกายน้อย **กลุ่มที่ 3** สัตว์ที่มีพยาธิสภาพของร่างกายรุนแรง ซึ่งอาจเกี่ยวข้องหรือไม่เกี่ยวข้องกับความผิดปกติที่จะรับการผ่าตัดรักษา แต่มีผลต่อการดำเนินชีวิตปกติ **กลุ่มที่ 4** สัตว์ที่มีพยาธิสภาพร่างกายขั้นรุนแรงมาก จนเป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตของสัตว์ป่วย **กลุ่มที่ 5** สัตว์ที่มีอาการเพียบหนัก แม้จะได้รับการผ่าตัดหรือไม่ก็ตาม มีโอกาสค่อนข้างน้อยที่จะมีชีวิตอยู่เกิน 24 ชั่วโมง
AN06	มีการวางแผนในการดูแลสัตว์ป่วยที่ได้รับการวางยาสลบเฉพาะตัว และบันทึกในเวชระเบียน • การประเมินความเสี่ยงการวางยาสลบ • ตรวจทางห้องปฏิบัติการก่อนให้ยาสลบ (ถ้าเหมาะสม) • การให้ยานำสลบ และการให้ยาสลบ • แผนการติดตามภาวะสลบ (ทั้งเครื่องมือ และ บุคลากร) • แผนการแก้ไขภาวะฉุกเฉิน **Tip:** มี Preanesthetic Chart และ/หรือ มีการคำนวณปริมาณยาฉุกเฉินสำหรับสัตว์แต่ละตัว
AN07	สถานพยาบาลมีข้อบัญญัติที่เป็นลายลักษณ์อักษร (Written Criteria) ในการพิจารณาเลือกชนิดการตรวจทางห้องปฏิบัติการ และการวินิจฉัยอื่นๆ เพื่อใช้ประเมินความเสี่ยงก่อนการวางยาสลบ
AN08	การใช้หน้ากาก และไดอะแฟรม และ Laryngoscope ที่ใช้ในการนำสลบ หรือให้ออกซิเจนต้องผ่านการทำความสะอาด และฆ่าเชื้อทุกครั้ง **Tip:** น้ำยาที่ใช้ควรฆ่า Rabies ได้ เช่น Dettol, Alcohol, Chlorhexidine, Providone Iodine
AN09	หน้ากากสำหรับวางยาสลบ หรือให้ออกซิเจนควรมีขนาดที่เหมาะสมกับสัตว์ป่วย เพื่อป้องกันการรั่วไหลของยาดมสลบ
AN10	มีการใส่ Intravenous Catheter ไว้ตลอดระยะเวลาที่วางยาสลบทั่วร่างกาย 0% (0) 25%(25) 50%(50) 75%(75) 100%(100)
AN11	มีการให้สารน้ำเข้าหลอดเลือดดำไว้ตลอดระยะเวลาที่วางยาสลบทั่วร่างกาย 0% (0) 25%(20) 50%(40) 75%(60) 100%(80)
AN12	มีการใส่ท่อหายใจเมื่อมีการวางยาสลบทั่วร่างกาย 0% (0) 25%(25) 50%(50) 75%(75) 100%(200)
AN13	ท่อหายใจควรอยู่ในตำแหน่งที่ถูกต้อง และไม่รั่ว **Tip:** แนะนำการใส่ท่อ ตรวจสอบ Cuff และท่อ ว่ารั่วหรือไม่

มาตรฐานการเฝ้าติดตามอาการสัตว์ป่วยขณะให้ยาสงบประสาท และ/หรือการวางยาสลบ (Patient Monitoring)

AN14	มีบุคลากรโดยเฉพาะที่ทำหน้าที่เฝ้าติดตามสัญญาณชีพของสัตว์ที่ได้รับยาสลบแต่ละตัว 0% (0) 25%(25) 50%(50) 75%(75) 100%(100)
AN15	บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการวางยาสลบสามารถประเมิน และติดตามสัญญาณชีพของสัตว์อย่างต่อเนื่อง ในขณะให้ยาสงบประสาท และ/หรือ ยาสลบ
AN16	บันทึกการวางยาสลบควรเก็บแยกเฉพาะสัตว์ป่วยแต่ละราย ในบันทึกประกอบด้วย AN16a วันที่ ระบุสัตว์ป่วย ระบุเจ้าของ AN16b ระบุผู้ทำการวางยาสลบ AN16c ระบุผู้ติดตามสัญญาณชีพ AN16d การประเมิน ASA Score (1-5, +/-E)

AN16	AN16e วิธีการนำสลบที่ใช้ AN16f ขนาด และชนิดของยานำสลบ AN16g ขนาด และชนิดของยาสลบ และยาอื่นๆ AN16h ผลการติดตามสัญญาณชีพ AN16i ระยะเวลาช่วงที่สัตว์สลบ AN16j ระยะเวลาในการผ่าตัด AN16k การประเมินความเจ็บปวดก่อน และหลังผ่าตัด AN16l ยาแก้ปวดที่ให้
AN17	มีการวัด และบันทึกอุณหภูมิร่างกายสัตว์เป็นระยะ ทั้งก่อน ระหว่าง และหลังการสลบ 0% (0) 25%(20) 50%(40) 75%(60) 100%(80)
AN18	มีการใช้อุปกรณ์เหล่านี้ระหว่างวางยาสลบ AN18a Electronic Respiratory Monitor (Apalert หรือ Capnometer) 0% (0) 25%(10) 50%(20) 75%(30) 100%(40) AN18b Pulse Oximeter 0% (0) 25%(20) 50%(40) 75%(60) 100%(80) AN18c Blood Pressure Monitor 0% (0) 25%(25) 50%(50) 75%(75) 100%(100) AN18d Continuous ECG Monitor 0% (0) 25%(20) 50%(40) 75%(60) 100%(80) AN18e Esophageal Stethoscope หรือ Stethoscope 0% (0) 25%(5) 50%(10) 75%(15) 100%(20)

มาตรฐานการจัดการภาวะฉุกเฉินระหว่างการให้ยาสงบประสาท และ/หรือการวางยาสลบ (Anesthetic Emergency)

AN19	สัตวแพทย์หรือบุคลากรมีการฝึกกู้ชีพ (Cardiopulmonary Resuscitation) ประจำปี และมีการปรับปรุงการฝึกให้ทันสมัย
AN20	สัตวแพทย์หรือบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการวางยาสลบสามารถกระทำตามขั้นตอนวิธีมาตรฐานในการช่วยชีวิตสัตว์ป่วยเมื่อเกิดภาวะระบบหายใจ หรือหัวใจล้มเหลวอย่างทันท่วงที
AN21	มีตารางยาฉุกเฉิน พร้อมขนาดการใช้

มาตรฐานด้านเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการให้ยาสงบประสาท และ/หรือการวางยาสลบ (Anesthetic Equipment and Supplies)

AN22	บริเวณที่มีการวางยาสลบควรมียา / เครื่องมือ / อุปกรณ์ ดังนี้ AN22a ยาฆ่าเชื้อสำหรับตำแหน่งที่ฉีดยา AN22b เข็ม และกระบอกฉีดยาปลอดเชื้อ AN22c ยาสงบประสาท ยาสลบ และยาต้านฤทธิ์ (ถ้ามี) AN22d อุปกรณ์ช่วยสอดท่อหายใจ เช่น Laryngoscope และ/หรือ Stylettes ที่เหมาะสม AN22e ท่อหายใจที่มีขนาดเหมาะสมกับชนิด และขนาดของสัตว์ AN22f มีอุปกรณ์ Pateint Breathing System, ขนาดของ Anesthesia Tubing ที่เหมาะสม AN22g Rebreathing Bag หรือ อุปกรณ์อื่นๆ ในการเฝ้าระวัง และช่วยการหายใจ เช่น Mechanical Ventilator AN22h ยาป้ายตา AN22i หูฟังทางการแพทย์ (Stethoscope) AN22j Intravenous Catheters, Administration Sets และ Intravenous Fluids AN22k Electronic Respiratory Monitor (Apalert หรือ Capnometer) AN22l Pulse Oximeter AN22m Electrocardiography (ECG) AN22n Blood Pressure Monitor AN22o ผ้าห่มหรืออุปกรณ์ให้ความอบอุ่นสำหรับสัตว์

AN22	AN22p เครื่องดมยาสลบ AN22q ยาดมสลบ AN22r ออกซิเจน AN22s Gas Scavenging System AN22t อุปกรณ์วัดอุณหภูมิร่างกายสัตว์ป่วย
AN23	มีการเก็บรักษา และซ่อมบำรุงอุปกรณ์วัดสัญญาณชีพ, เครื่องดมยาสลบ, และอุปกรณ์ต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ ตามคำแนะนำของบริษัทผู้ผลิต / จำหน่าย
AN24	มีบันทึกการซ่อมบำรุงเครื่องมือ / อุปกรณ์ที่ใช้ในการวางยาสลบเป็นเอกสาร สามารถตรวจสอบได้
AN25	ท่อหายใจควรปลอดเชื้อหรือทำความสะอาดให้ทั่วแล้วใช้น้ำยาฆ่าเชื้อที่ไม่ระคายเคืองก่อนใช้ **Tip:** ควรใช้เป็นท่อหายใจแบบ Single Use ในกรณีที่ใช้ท่อหายใจชนิดที่ใช้ซ้ำได้ อนุโลมให้ใช้น้ำยาฆ่าเชื้อที่ไม่ระคายเคือง เช่น Chlorhexidine
AN26	ท่อหายใจ และ Breathing Circuit ควรมีการทำความสะอาด ฆ่าเชื้อ ทำให้แห้ง และเก็บรักษาไว้ในบริเวณที่สามารถป้องกันการปนเปื้อน

มาตรฐานการดูแลสัตว์ป่วย:

โรคติดเชื้อ

(Quality of Care: Contagious Disease)

มาตรฐานบังคับ (Mandatory Standards)

MA10	สถานพยาบาลสัตว์มีนโยบายในการทำความสะอาด และการบำรุงรักษา โดยครอบคลุมสุขลักษณะของคน และสัตว์ป่วย รวมถึงโครงสร้างอาคาร การทำความสะอาด และการฆ่าเชื้อเครื่องมือทางการแพทย์ เพื่อป้องกันการแพร่กระจายของโรคติดเชื้อ
MA11	มีการจัดเก็บสิ่งที่เสี่ยงต่อการติดเชื้ออย่างเป็นสัดส่วน และมิดชิด ที่สามารถป้องกันการแพร่กระจายของโรคได้ **Tip:** สิ่งที่มีโอกาสในการแพร่เชื้อไปยังสัตว์ เช่น ขยะ หรืออุปกรณ์ต่างๆ

มาตรฐานทั่วไป (General Standards)

CD01	มีขั้นตอนปฏิบัติต่อสัตว์ที่สงสัยว่าป่วยจากโรคติดเชื้อ (Contagious Diseases) และ โรคติดต่อระหว่างสัตว์และคน (Zoonotic Diseases) และขั้นตอนการจัดการขยะติดเชื้อเป็นลายลักษณ์อักษร **Resource:** กรมควบคุมมลพิษ (http://www.pcd.go.th/info_serv/waste_infectious.htm)
CD02	ผู้ปฏิบัติงานต้องใช้เสื้อกาวน์ ถุงมือ และรองเท้าเฉพาะ ขณะปฏิบัติงานกับสัตว์ป่วยโรคติดเชื้อ **Tip:** เสื้อกาวน์ ถุงมือ และรองเท้าเป็นอุปกรณ์เฉพาะ สำหรับบริเวณติดเชื้อเท่านั้น ไม่สวมใส่ออกมานอกบริเวณ
CD03	มีการนำสิ่งของหรืออุปกรณ์ที่สัมผัสกับการปนเปื้อนเชื้อไปทำลาย หรือผ่านขบวนการฆ่าเชื้อที่เหมาะสม

มาตรฐานการจัดการโรคติดต่อระหว่างสัตว์และคน (Zoonotic Diseases)

CD04	สถานพยาบาลสัตว์แจ้งต่อผู้ใช้บริการ และผู้ปฏิบัติงาน ในกรณีที่สงสัยว่าสัตว์ป่วยด้วยโรคสัตว์สู่คน ถึงแม้ว่ายังไม่ได้รับการวินิจฉัยแยกโรคก็ตาม
CD05	มีการแจ้งต่อเจ้าของสัตว์ และผู้ปฏิบัติงานที่สัมผัสกับสัตว์ป่วยโรคสัตว์สู่คน และลงบันทึกการแจ้งนั้นในเวชระเบียนอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร
CD06	มีป้ายบอกเตือนหน้ากรงสัตว์ป่วยที่สงสัยว่าเป็นโรคติดเชื้อหรือโรคสัตว์สู่คน
CD07	มีเอกสารอ้างอิงถึงมาตรการป้องกัน และการควบคุมโรคสัตว์สู่คน **Resources:** กรมปศุสัตว์ / กรมควบคุมโรค

ห้องเฉพาะสำหรับสัตว์ป่วยติดเชื้อ (Single Purpose Isolation Room)

CD08	มีบริเวณตรวจสัตว์ป่วยโรคติดเชื้อแยกเป็นสัดส่วนอย่างชัดเจน พร้อมทั้งมีมาตรการควบคุมการเข้า-ออกของผู้ปฏิบัติงาน
CD09	สิ่งสวมใส่ และอุปกรณ์ทางการแพทย์ที่ใช้กับสัตว์ป่วยโรคติดเชื้อ ถูกแยกเก็บเฉพาะส่วนภายในห้องตรวจโรคติดเชื้อ

ห้องพักสัตว์ป่วยใน (Inpatient Care)

CD10	มีห้องพักสัตว์ป่วยโรคติดเชื้อแยกเป็นสัดส่วนอย่างชัดเจน และมีป้ายแสดงอย่างชัดเจน
CD11	ส่วนพักสัตว์ป่วยโรคติดเชื้อมีการฆ่าเชื้ออย่างทั่วถึง และสม่ำเสมอ
CD12	อุปกรณ์และเวชภัณฑ์ทางการแพทย์ที่ใช้กับสัตว์ป่วยโรคติดเชื้อนั้น ได้รับการฆ่าเชื้อที่เหมาะสมก่อนนำออกจากห้องพักสัตว์โรคติดเชื้อ **Tip:** มีการพ่นหรือการแช่อุปกรณ์ดังกล่าวด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อ ก่อนนำออกนอกบริเวณที่พักสัตว์ป่วยติดเชื้อ ส่วนอุปกรณ์ที่ต้องนำเข้าไปใช้ในห้อง และเปียกน้ำไม่ได้ ควรมีการคลุมหรือห่ออุปกรณ์นั้นก่อนใช้งาน และเมื่อใช้งานเสร็จให้ทิ้งที่คลุมหรือห่อนั้นก่อนนำอุปกรณ์ออกจากห้อง, เวชภัณฑ์ หมายถึง วัสดุสิ้นเปลือง ยา และวัคซีน ส่วนเวชภัณฑ์ที่ใช้แล้วทิ้งถังขยะไม่ต้องพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อในถุงขยะ ให้ผูกหรือปิดถุงขยะให้มิดชิด พ่นน้ำยาฆ่าเชื้อด้านนอกถุงขยะ และใส่ถุงซ้อนอีกชั้น และพ่นน้ำยาฆ่าเชื้ออีกทีด้วย
CD13	ส่วนพักสัตว์ป่วยโรคติดเชื้อ มีขนาดที่เหมาะสมสำหรับการรับฝากสัตว์ป่วย เพื่อเข้าทำการดูแลรักษา

CD14	ส่วนพักสัตว์ป่วยโรคติดเชื้อ มีบริเวณตรวจรักษาสัตว์ป่วยที่เหมาะสม
CD15	บริเวณที่ใช้ในการตรวจ และรักษาสัตว์ป่วยของส่วนพักสัตว์ป่วยโรคติดเชื้อ มีแสงสว่างพอเพียง **Tip:** สามารถอ่านหนังสือได้ (ไม่ใช่ในอุปกรณ์อิเล็คทรอนิค)
CD16	ส่วนพักสัตว์ป่วยโรคติดเชื้อ มีระบบระบายอากาศที่เหมาะสม เพื่อป้องกันการแพร่กระจายของเชื้อไปยังบริเวณอื่นในสถานพยาบาลสัตว์ **Tip:** สามารถใช้พัดลมดูดอากาศออกนอกสถานพยาบาล หรือระบบ Negative Air Pressure

มาตรฐานการดูแลสัตว์ป่วย:

การดูแลฉุกเฉินและวิกฤติ

(Quality of Care: Emergency and Critical Care)

มาตรฐานบังคับ (Mandatory Standards)

MA12	การบริการหน่วยฉุกเฉินต้องพร้อมตลอด 24 ชั่วโมงทุกวัน ในกรณีที่ไม่มีบริการฉุกเฉิน หรือไม่ได้เปิดตลอด 24 ชั่วโมงทุกวัน จะต้องมีขั้นตอนปฏิบัติในการส่งต่อสัตว์ป่วยฉุกเฉิน ทั้งในและนอกเวลาปฏิบัติงาน Tip: ติดป้ายประกาศ มีระบบโทรศัพท์ตอบรับอัตโนมัติ หรือมีข้อความระบุในบัตรประจำตัวสัตว์

มาตรฐานทั่วไป (General Standards)

EM01	มาตรการการรักษาสัตว์ป่วยฉุกเฉิน และ/หรือ สัตว์ป่วยวิกฤติ EM01a สถานพยาบาลสัตว์มีนโยบาย และกระบวนการที่สามารถให้การรักษาสัตว์ป่วยฉุกเฉิน และ/หรือ สัตว์ป่วยวิกฤต (CCU) ได้อย่างทันท่วงที ตลอด 24 ชั่วโมงทุกวัน EM01b มีบุคลากรทั้งระดับสัตวแพทย์ และผู้ช่วยสัตวแพทย์ ให้การรักษาสัตว์ป่วยฉุกเฉิน และ/หรือ สัตว์ป่วยวิกฤต 24 ชั่วโมงทุกวัน หากไม่มีหน่วยฉุกเฉินต้องมีบุคลากรที่มีความสามารถดังกล่าวตลอดเวลาทำการ EM01c มีบุคลากรที่เป็นเทคนิคการสัตวแพทย์ หรือเทียบเท่า ปฏิบัติงานดูแลสัตว์ป่วยวิกฤต (CCU) อย่างต่อเนื่อง ตลอดเวลา 24 ชั่วโมงทุกวัน EM01d มีบุคลากรที่เป็นเทคนิคการสัตวแพทย์ หรือเทียบเท่า ปฏิบัติงานดูแลสัตว์ป่วยวิกฤต (CCU) แต่ไม่ตลอด 24 ชั่วโมงทุกวัน
EM02	สามารถให้การรักษาที่เหมาะสมกับภาวะฉุกเฉินที่พบได้บ่อย
EM03	เจ้าของสัตว์ได้รับข้อมูลช่องทางการติดต่ออย่างเป็นลายลักษณ์อักษรในกรณีต้องการความช่วยเหลือในภาวะฉุกเฉิน Tip: มีเอกสารหรือข้อความแสดงในบัตรประจำตัว แผ่นพับ หรือใบเสร็จรับเงิน แสดงช่องทางการติดต่อ เพื่อรับการช่วยเหลือในกรณีที่เกิดภาวะฉุกเฉิน
EM04	การส่งต่อสัตว์ป่วยไปยังหน่วยรักษาอื่น EM04a ต้องมีสำเนาเวชระเบียน หรือประวัติการรักษาโดยสรุป ไปพร้อมกับสัตว์ป่วยฉุกเฉินไปยังแผนกอื่นภายในสถานพยาบาลสัตว์เดียวกัน EM04b ต้องมีสำเนาเวชระเบียน หรือประวัติการรักษาโดยสรุป ไปพร้อมกับสัตว์ป่วยในกรณีส่งสัตว์ป่วยฉุกเฉินไปยังสถานพยาบาลสัตว์อื่น
EM05	ทีมงานในหน่วยฉุกเฉินต้องได้รับการฝึกอบรมในการดูแล และเฝ้าติดตามอาการสัตว์ป่วยในภาวะวิกฤติ
EM06	ทีมงานใช้ขั้นตอนในการปฏิบัติงานที่เหมาะสม ในการตรวจพบ และแก้ไขภาวะช็อค หรือเมื่อระบบหมุนเวียนโลหิต และทางเดินหายใจหยุดทำงาน
EM07	ทีมงานในหน่วยฉุกเฉินต้องได้รับการฝึกฝน EM07a การให้ออกซิเจนในรูปแบบต่างๆ EM07b การวางยาสลบ EM07c การใช้อุปกรณ์กู้ชีพ รวมทั้งการสอดท่อช่วยหายใจ EM07d การใช้อุปกรณ์เฝ้าติดตามสัญญาณชีพ EM07e การให้สารน้ำ (Crystalloid and Colloid) EM07f การให้เลือด และผลิตภัณฑ์จากเลือด (Whole Blood and Blood Product)
EM08	มีการเตรียมความพร้อม และอุปกรณ์ในการจัดการภาวะฉุกเฉินเบื้องต้น
EM09	มีการตรวจทางห้องปฏิบัติการภายในสถานพยาบาล ดังนี้ EM09a Hematology EM09b Serology EM09c Blood Chemistry Analysis EM09d Urinalysis Including Sediment Evaluation EM09e Serum Electrolytes EM09f Coagulation Testing เช่น Buccal Mucosal Bleeding Time EM09g Blood Typing EM09h Blood Cross-Matching EM09i Blood Gas

มาตรฐานการดูแลสัตว์ป่วย:

การจัดการความเจ็บปวด

(Quality of Care: Pain Management)

มาตรฐานบังคับ (Mandatory Standards)

MA13	สถานพยาบาลให้ความสำคัญต่อการประเมินความเจ็บปวด มีระบบที่เอื้อต่อการประเมินความเจ็บปวดในการตรวจรักษาสัตว์ป่วยทุกรายในแต่ละขั้นตอน และประเภทของการรักษา **Resource:** WSAVA Pain Guideline (https://wsava.org/global-guidelines/global-pain-council-guidelines/) **Tip:** มีระบบที่เอื้อต่อการประเมินความเจ็บปวดในการตรวจรักษาสัตว์ป่วยทุกราย เพื่อให้คะแนนความเจ็บปวดที่บุคลากรที่ทำงานกับสัตว์ทุกคนรับทราบร่วมกัน
MA14	มีวิธีการที่เหมาะสมในการลดความเจ็บปวดซึ่งขึ้นกับระดับความรุนแรงและระยะเวลาของความเจ็บปวด

มาตรฐานทั่วไป (General Standards)

PM01	มีการบันทึกระดับที่ได้จากการประเมินความเจ็บปวดลงในเวชระเบียนของสัตว์ป่วยทุกตัว 0% (0) 25% (10) 50%(50) 75%(75) 100%(100)
PM02	มีการจัดการความเจ็บปวดที่เหมาะสมกับสัตว์แต่ละตัว
PM03	มีการป้องกันความเจ็บปวดก่อนจะเกิดขึ้น (Preemptive Pain Management)
PM04	มีการจัดการความเจ็บปวดแก่สัตว์ป่วยที่ได้รับการผ่าตัดเสมอ
PM05	มีการประเมินความเจ็บปวดที่อาจเกิดขึ้นกับตัวสัตว์ซ้ำ (Reassessment) จากขั้นตอนต่างๆ ในการปฏิบัติงาน หรือวินิจฉัยโรคที่มีโอกาสก่อให้เกิดความเจ็บปวด
PM06	สัตว์ป่วยได้รับการประเมิน และปรับวิธีการจัดการความเจ็บปวดที่เหมาะสม ในกรณีที่สัตว์อยู่ในสภาพเจ็บปวดอย่างต่อเนื่องหรือมีอาการแย่ลง **Resource:** https://www.wsava.org/Global-Guidelines/Global-Pain-Council-Guidelines
PM07	มีขั้นตอนปฏิบัติเป็นลายลักษณ์อักษร (Written Protocol) ในการจัดการความเจ็บปวด และนำไปปฏิบัติ โดยระบุรายละเอียดต่างๆ ต่อไปนี้ **Resource:** https://www.wsava.org/Global-Guidelines/Global-Pain-Council-Guidelines PM07a วิธีการป้องกันก่อนเกิดความเจ็บปวด (Preemptive Control of Pain) PM07b ปัจจัยหรือเหตุการณ์ที่มีความเกี่ยวข้องกับความเจ็บปวด PM07c วิธีการตรวจหา และการประเมินระดับความเจ็บปวดของสัตว์ป่วย PM07d ชื่อยา กลไกการออกฤทธิ์ วิธีการใช้ในการลดความเจ็บปวด PM07e ผลข้างเคียง ผลแทรกซ้อน ปฏิกิริยา ระหว่างยาที่ใช้ร่วมกัน ข้อห้ามในการใช้ยาลดความเจ็บปวด PM07f การปฏิบัติอื่นๆ ที่มีส่วนในการลดความเจ็บปวด เช่น การนวด ประคบร้อน/เย็น PM07g วิธีการฝึกฝนของทีมงาน ในการหาสาเหตุของความเจ็บปวดการประเมินระดับความเจ็บปวด และการเลือกใช้ยาลดปวด PM07h วิธีการสอนให้เจ้าของสัตว์สามารถเฝ้าสังเกตอาการเจ็บปวดของสัตว์ได้
PM08	ในกรณีที่การใช้ยาระงับปวดอยู่ในแผนของการรักษา เจ้าของสัตว์ควรจะได้รับความรู้ความเข้าใจในการใช้ยาระงับปวด ซึ่งครอบคลุมถึงกลไกการออกฤทธิ์ของยา และภาวะไม่พึงประสงค์ของยาเหล่านั้น 0% (0) 25% (10) 50%(50) 75%(75) 100%(100) **Tip:** สามารถให้คำอธิบายด้วยวาจา และลงบันทึก ว่าได้ทำการอธิบายให้เจ้าของรับทราบแล้ว หรือระบุไว้ในใบแนะนำการดูแลหลังผ่าตัด

มาตรฐานการดูแลสัตว์ป่วย:

การดูแลสัตว์ป่วย

(Quality of Care: Patient Care)

มาตรฐานบังคับ (Mandatory Standards)

MA15	การดูแลสัตว์ป่วยต้องอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสัตวแพทย์
MA16	บุคลากรต้องกระทำต่อสัตว์อย่างมีมนุษยธรรม
MA17	มีน้ำสะอาด และอาหารที่เหมาะสมต่อการดูแลรักษาแก่สัตว์ป่วยอยู่เสมอ
MA18	มีออกซิเจนสำหรับสัตว์ป่วยในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง ดังต่อไปนี้ การให้แบบท่อดม ตู้ออกซิเจน Oxygen Tent หรือ Elizabeth Collar ที่มีพลาสติกคลุม
MA19	ใช้กระบอกฉีดยา และเข็มชนิดใช้ครั้งเดียวทิ้ง (Disposable) เท่านั้น สำหรับการฉีดยาให้สัตว์
MA20	สัตว์ป่วยได้รับการซักประวัติ และการตรวจร่างกายครอบคลุมทุกระบบหลัก รวมถึงระบบที่เกี่ยวข้องกับปัญหาที่พบ
MA21	บริเวณที่พักสัตว์ป่วย (กรง และ บริเวณออกกำลังกาย) จะต้อง • ปลอดภัย • ป้องกันการหลบหนีได้ • อยู่ในสภาพที่ดี • ทำความสะอาดได้ง่าย • ไม่แออัด

มาตรฐานทั่วไป (General Standards)

PC01	มีการรักษา ให้ยา และดูแล ตามคำสั่งของสัตวแพทย์
PC02	มีการติดตาม และประเมินผลการรักษา/ดูแลสัตว์ป่วย ตามนโยบายของสถานพยาบาล
PC03	ใช้แผนการดูแลรักษาสำหรับสัตว์ป่วยเฉพาะตัว
PC04	ใช้แผนการรักษาที่ได้ตกลงร่วมกัน ในการวินิจฉัย การรักษา การติดตามผลของโรคทั่วไป
PC05	เมื่อรับสัตว์ป่วยเป็นผู้ป่วยใน จะต้องมีการระบุตัวสัตว์ด้วย ชื่อสัตว์ และ/หรือ หมายเลขประจำตัวสัตว์หรือ Hospital Number อย่างชัดเจน ที่ติดตัวสัตว์ตลอดเวลา รวมทั้งมีบัตรผู้ป่วยใน ที่มีข้อมูลจำเป็นอย่างเพียงพอ เช่น ชื่อ เพศ พันธุ์ ที่กรงสัตว์ป่วย
PC06	สถานพยาบาลสามารถให้บริการตรวจ และแปลผลค่าเหล่านี้ภายในสถานพยาบาลได้ PC06a Electrocardiography PC06b Blood Pressure Monitor
PC07	มีการใช้อุปกรณ์ป้องกันการบาดเจ็บของสัตว์ป่วยอย่างเหมาะสม เช่น Elizabeth Collar หรือผ้าพันแผล
PC08	มีผู้รับผิดชอบดูแลสัตว์ป่วยตัวนั้นโดยเฉพาะ เมื่อมีการใช้เครื่องให้ความอบอุ่น หรือลดอุณหภูมิของร่างกายสัตว์
PC09	แต่ละพื้นที่มีการออกแบบ เพื่อหลีกเลี่ยงการทำร้ายกันของสัตว์ป่วย เช่น แยกบริเวณพักรอสำหรับสุนัข และแมว
PC10	ควรลดความเสี่ยงในการเกิดอันตรายระหว่างคน และสัตว์ป่วย ที่มารับบริการในสถานพยาบาลนั้น เช่น ให้สัตว์อยู่ในสายจูง หรืออุ้มไว้ตลอดเวลา เป็นต้น **Tip:** มีป้ายคำแนะนำ หรือสายจูงให้ยืม หรือมีรถเข็นสัตว์
PC11	มีสภาพแวดล้อมที่สะอาดถูกสุขลักษณะ เพื่อป้องกันการระบาดของโรคติดต่อ

มาตรฐานการฝึกอบรม (Training)

PC12	ผู้ช่วยสัตวแพทย์ได้รับการฝึกในด้านต่างๆ ดังนี้ **Resource:** VPAT Vet Nurse Training Workshop PC12a วัดอุณหภูมิ PC12b ดูแลความสะอาด และความสบายตัวของสัตว์ป่วย

PC12	PC12c อาบน้ำ / แช่น้ำยา PC12d จับ อุ้ม รวมทั้งการใช้อุปกรณ์ช่วยจับ
PC13	บุคลากรได้รับการฝึกหัดให้ใช้อุปกรณ์อย่างถูกต้องอยู่เสมอ
PC14	บุคลากรสามารถรู้ว่าอุปกรณ์ผิดปกติ หรือมีสัญญาณของความผิดปกติ และสามารถแก้ปัญหาเบื้องต้นได้
PC15	บุคลากรสามารถรู้ถึงลักษณะปกติ และไม่ปกติของ PC15a คลื่นไฟฟ้าหัวใจ (ECG) PC15b ความดันโลหิต (Blood Pressure)
PC16	บุคลากรได้รับการฝึกการจัดลำดับความสำคัญของสัตว์ป่วย ในการเข้ารับการรักษา
PC17	บุคลากรได้รับการฝึกให้สามารถสังเกตความเจ็บปวดของสัตว์ป่วย และทำงานร่วมกับสัตวแพทย์ เพื่อบรรเทาอาการเจ็บปวดนั้น
PC18	บุคลากรได้รับการฝึก ในการเตรียม และการให้สารน้ำ การเฝ้าสังเกตอาการแทรกซ้อน และปัจจัยเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการให้สารน้ำ รวมถึงการดูแลอุปกรณ์ให้สารน้ำ
PC19	มีบุคลากรที่เป็นเทคนิคการสัตวแพทย์ (Veterinary Technician) หรือ พยาบาลทางสัตวแพทย์ (Vet Nurse) เป็นผู้ฝึกอบรม กำกับดูแล และดูแลสัตว์ป่วย

มาตรฐานการตรวจและการประเมินสภาพสัตว์ (Examination and Assessment)

PC20	สัตว์ป่วยในควรได้รับการดูแลรักษาภายใต้การควบคุมของสัตวแพทย์ อย่างน้อยวันละ 2 ครั้ง
PC21	สัตวแพทย์ตรวจสัตว์ป่วยใน อย่างน้อยวันละ 1 ครั้ง
PC22	เมื่อมีความจำเป็น เช่น กรณีมีสัตว์ป่วยวิกฤต สถานพยาบาลสามารถให้การดูแล หรือสังเกตการณ์สัตว์ป่วยในได้ตลอด 24 ชั่วโมง
PC23	มีการบันทึกข้อมูลจากการซักประวัติอย่างสมบูรณ์ และการตรวจร่างกายทุกระบบหลัก ก่อนการวางยาสลบ หรือความผิดปกติที่พบใหม่
PC24	มีการบันทึกการวินิจฉัยโรค และแผนการรักษาของสัตว์ป่วยใน
PC25	สัตว์ฝากเลี้ยงควรได้รับการประเมินสุขภาพเบื้องต้น และดูแลภายใต้การควบคุมของสัตวแพทย์ อย่างน้อยวันละ 2 ครั้ง
PC26	มีการบันทึกการตรวจทั่วไปของสัตว์ป่วยใน ดังนี้ PC26a พฤติกรรม PC26b Activity PC26c ระดับความเจ็บปวด PC26d อุณหภูมิร่างกาย PC26e ชีพจร PC26f อัตราการหายใจ PC26g อัตราและจังหวะการเต้นของหัวใจ PC26h Capillary Refilling Time (CRT) PC26i การกินอาหาร PC26j การกินน้ำ PC26k การขับถ่าย

มาตรฐานการรับฝากสัตว์ป่วย (Hospitalization)

PC27	มีวิธีการแสดงรายละเอียดของสัตว์ป่วยในแต่ละตัว เช่น ชื่อสัตว์ป่วย ชนิดสัตว์ การวินิจฉัย และแผนการรักษา Tip: วิธีการนี้อาจรวมถึง กระดาน หรือคอมพิวเตอร์
PC28	มีการมอบหมายอย่างเป็นลายลักษณ์อักษรให้บุคลากร เฝ้าระวัง ดูแล ให้ยา สัตว์ป่วยในแต่ละตัว
PC29	มีอุปกรณ์ช่วยในการรักษาอุณหภูมิร่างกายให้เหมาะสม PC29a เครื่องอุ่นลมร้อน PC29b กระเป๋า หรือ ผ้าห่มน้ำร้อน PC29c พัดลม หรือ เครื่องปรับอากาศ

มาตรฐานการให้สารน้ำ (Fluid Therapy)

PC30	ใช้สารน้ำขวดใหม่สำหรับสัตว์ป่วยแต่ละตัว Tip: การให้สารน้ำเข้าเส้นเลือดดำต่อเนื่อง ใช้สารน้ำได้ไม่เกิน 72 ชั่วโมง/ขวด การให้สารน้ำเข้าเส้นเลือดดำไม่ต่อเนื่อง ให้เปลี่ยนสารน้ำขวดใหม่ทุก 24 ชั่วโมง การให้สารน้ำใต้ผิวหนัง ใช้สารน้ำได้ไม่เกิน 72 ชั่วโมง/ขวด
PC31	ในกรณีที่มีการใช้สารน้ำเข้าเส้นเลือดดำขวดเดิมมากกว่า 1 ครั้ง ต้องมีการใช้ Extension เสมอ
PC32	มีสารน้ำต่อไปนี้อยู่เสมอ และสามารถนำมาใช้ได้อย่างเหมาะสม PC32a Crystalloid (มากกว่า 3 ชนิด) PC32b Colloids
PC33	ใช้เครื่องให้สารน้ำอัตโนมัติ 0%(0) 80%(60) 90%(70) 100%(80)
PC34	มีขั้นตอนปฏิบัติในการพิจารณา เพื่อการส่งต่อสัตว์ป่วยไปรับผลิตภัณฑ์เลือด ที่สถานพยาบาลสัตว์อื่นๆ

มาตรฐานการจัดการผลข้างเคียงจากการรักษา (Adverse / Sentinel Events)

PC35	เมื่อสัตว์ป่วยเกิดผลข้างเคียงจากการรักษา ควรมีการประเมินทาง Clinical Pathology, Histopathology, Microbiology, Necropsy หรือ Toxicology ตามความเหมาะสม
PC36	มีการรายงานรายละเอียดดังนี้ แก่ผู้บริหาร/เจ้าของสถานพยาบาลสัตว์ เมื่อเกิดผลข้างเคียงจากการรักษา 0% (0) 25% (30) 50% (60) 75% (90) 100% (120) • วันที่เกิดเหตุการณ์ • หมายเลขประจำตัวสัตว์ป่วย • ชนิดของยาที่ให้ หรือ ยาสลบที่ใช้ • อุปกรณ์ที่ใช้ • วิธีการปฏิบัติ • รายละเอียดเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น • ความรุนแรงของเหตุการณ์ • สาเหตุของการบาดเจ็บ หรือ ตาย • มีการชันสูตร • ชื่อผู้ที่ได้รับผลการชันสูตร • ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น • มีการประชุมบุคลากรที่เกี่ยวข้อง • สรุปรายงาน
PC37	มีแผนการรองรับ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดผลข้างเคียงจากการรักษาอีกในอนาคต

PC37	**Rational:** เพื่อปรับปรุงการดูแลสัตว์ป่วยในอนาคต เพื่อให้บุคลากรได้เรียนรู้ถึงสาเหตุที่ทำให้เหตุการณ์นี้เกิดขึ้น เพื่อให้บุคลากรไม่ประมาท และได้ตระหนักถึงเหตุการณ์อื่นๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้อีก เพื่อปรับปรุงนโยบายในการลดอัตราการเกิดหรือป้องกันไม่ให้เกิดขึ้นอีก

มาตรฐานขั้นตอนปฏิบัติ (Protocol)

PC38	มีขั้นตอนปฏิบัติที่เป็นลายลักษณ์อักษร สำหรับบุคลากรในการฝึกหัดอบรม เรื่องการจับ การอุ้มสัตว์ป่วย การใช้อุปกรณ์บังคับสัตว์ และปฏิบัติตามขั้นตอนนั้น
PC39	มีขั้นตอนปฏิบัติที่เป็นลายลักษณ์อักษร ในการดูแลความปลอดภัยแก่สัตว์ป่วย ที่ต้องใช้อุปกรณ์ให้ความอบอุ่น หรือลดอุณหภูมิให้กับสัตว์ และปฏิบัติตามขั้นตอนนั้น
PC40	ปฏิบัติตามขั้นตอนที่เป็นลายลักษณ์อักษร ในการระบุผลข้างเคียงที่อาจเกิดขึ้นได้บ่อย และปฏิบัติตามขั้นตอนนั้น **Rational:** วิธีการตรวจพบผลข้างเคียง การป้องกัน และแก้ไขผลข้างเคียงนั้น รวมถึงการปฏิบัติตามขั้นตอนดังกล่าว
PC41	มีขั้นตอนปฏิบัติที่เป็นลายลักษณ์อักษร ในการอนุญาตให้เจ้าของเข้าเยี่ยมสัตว์ป่วยใน และปฏิบัติตามขั้นตอนนั้น **Tip:** อย่างน้อยต้องมีข้อปฏิบัติตามประกาศให้เจ้าของสัตว์ทราบ
PC42	มีขั้นตอนปฏิบัติที่เป็นลายลักษณ์อักษรในการสื่อสารกับเจ้าของ ทั้งก่อน ระหว่าง และหลังการทำการุณยฆาต และปฏิบัติตามขั้นตอนนั้น **Resource:** http://csu-cvmbs.colostate.edu/vth/diagnostic-and-support/argus/Pages/end-of-life.aspx

มาตรฐานด้านพฤติกรรมสัตว์ (Behavior)

PC43	เมื่อพบพฤติกรรมที่อาจก่อให้เกิดปัญหาของสัตว์เลี้ยง ควรแจ้งให้เจ้าของทราบ และแนะนำให้ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ
PC44	มีบริการรับปรึกษาหรือมีอุปกรณ์ช่วยให้ความรู้เกี่ยวกับ PC44a การเลือกสัตว์เลี้ยงที่เหมาะสมกับเจ้าของ PC44b ที่อยู่หรือกรงที่เหมาะสมให้สัตว์เลี้ยง PC44c การดูแลประจำวัน และการให้อาหาร PC44d Social Behavior ของสัตว์เลี้ยง PC44e การฝึกการขับถ่าย PC44f การกำจัดมูลสัตว์เลี้ยง PC44g การแก้ไขการขับถ่ายไม่เป็นที่ PC44h พฤติกรรมก้าวร้าว PC44i พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการสืบพันธุ์ PC44j การเห่าหรือหอนมากไป PC44k ภาวะเครียดจากการอยู่เพียงลำพัง (Separation Anxiety) PC44l ความผิดปกติด้านความจำ (Cognitive Disorder) PC44m การฝึกลูกสุนัข PC44n การฝึกเชื่อฟังคำสั่ง PC44o การเล่นที่เหมาะสม PC44p พฤติกรรมประจำสายพันธุ์

มาตรฐานทางโภชนาการ (Nutrition)

PC45	มีการประเมินและให้คำแนะนำภาวะโภชนาการที่เหมาะสมของสัตว์เลี้ยง
PC46	มีการบันทึก Body Condition Score ในเวชระเบียนทุกครั้ง เมื่อมีการพบสัตวแพทย์

PC47	มีการระบุความต้องการพิเศษทางอาหาร ในแผนการรักษาของสัตว์ป่วยแต่ละตัว
PC48	ในกรณีที่สัตว์ไม่สามารถกินเองได้ ควรใช้วิธีป้อนอาหารอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้ PC48a Nasoesophageal Tubes, Esophageal Tubes, Gastrostomy Tubes หรือ Jejunostomy Tubes PC48b Partial Parenteral Nutrition หรือ Total Parenteral Nutrition

มาตรฐานการจับสัตว์ป่วย (Handling)

PC49	ใช้การบังคับสัตว์ให้น้อยที่สุด
PC50	ใช้ยาสงบประสาทหรือยาสลบ ในกรณีที่สัตว์ป่วยมีความกลัว หรือเครียดมากอย่างเหมาะสม
PC51	ใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสมในการเคลื่อนย้ายสัตว์ หรือพาเดินออกกำลังกาย

มาตรฐานคอกพักเพื่อการรักษา (Housing)

PC52	สัตว์ป่วยได้รับการพาเดิน หรือปล่อยวิ่งภายใต้การดูแลของบุคลากร **Rational:** เพื่อไม่ให้สัตว์ป่วยเกิดความรู้สึกถูกทอดทิ้งอยู่ในกรงแต่เพียงลำพัง
PC53	วัสดุปูรอง ควรมีสภาพ และขนาดเหมาะกับภาวะ รูปร่าง น้ำหนัก ของสัตว์ป่วย
PC54	วัสดุปูรอง ควรได้รับการเปลี่ยน หรือทำความสะอาด และฆ่าเชื้อโรคอย่างเหมาะสม
PC55	สัตว์ป่วยในกรงได้รับการดูแลให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี ป้องกันปัญหาแผลกดทับ หรือไม่ให้มีการบาดเจ็บอื่นๆ เพิ่มขึ้น
PC56	จำนวนกรงสัตว์ป่วยต้องเหมาะสมกับขนาดของพื้นที่ห้องพักสัตว์ป่วย
PC57	จัดให้สัตว์ป่วยแยกพักรักษาในกรงเฉพาะตัว ยกเว้นในกรณีที่เจ้าของต้องการให้พักรักษามากกว่า 1 ตัวต่อกรง ต้องได้รับความเห็นชอบของสัตวแพทย์
PC58	สัตว์ป่วยควรแยกบริเวณจากสัตว์เลี้ยงที่มาใช้บริการอื่นๆ (เช่น ฝากเลี้ยง, อาบน้ำตัดขน)
PC59	ควรแยกชนิด (Species) สัตว์ป่วยในให้อยู่อย่างเป็นสัดส่วน
PC60	เมื่อมี นก สัตว์เลี้ยงพิเศษ หรือสัตว์ป่า เป็นผู้ป่วยใน กรงจะต้องตรงตามความต้องการเฉพาะสายพันธุ์นั้นๆ ดังนี้ • ขนาดกรง • สิ่งแวดล้อม เช่น ที่นอน ที่เกาะ ที่พักผ่อน ราว ขอนไม้ เสา หรือหิน เป็นต้น • สภาพแวดล้อม เช่น อุณหภูมิ ความชื้น แสง สี หรือเสียง เป็นต้น • อาหาร และน้ำ
PC61	มีที่กั้นระหว่างกรงที่เหมาะสม เพื่อไม่ให้สัตว์ป่วยสัมผัสกันได้โดยตรง
PC62	โครงสร้างของกรง และคอกสัตว์ สามารถป้องกันการปนเปื้อนระหว่างสัตว์ป่วย
PC63	มีการประเมินความต้องการ การใช้กรงพิเศษ สำหรับสัตว์ป่วยที่มีความหวาดกลัว หรือหวาดระแวง
PC64	มีการแก้ไขหากประเมินพบว่า สัตว์มีความหวาดกลัว หวาดระแวง มีพฤติกรรมไม่ยอมรับสภาพแวดล้อม หรือหดหู่ เช่น เห่าไม่หยุด เห่าเป็นระยะ และซ่อนตัว
PC65	มีขนาดของกรงหรือคอกเหมาะสมกับสัตว์ป่วย **Tip:** กรงมีขนาดใหญ่พอให้นอนสบายด้วยท่าปกติ เหยียดได้ ยืนได้ ลุกนั่งได้ และกลับตัวได้สะดวก
PC66	คอกสัตว์ควรมีความลาดเอียง เพื่อง่ายต่อการทำความสะอาด และระบายน้ำได้สะดวก
PC67	พื้นกรงและพื้นคอกสัตว์ควรสะอาดอยู่เสมอและอยู่ในสภาพที่ดี

PC68	ประตูกรงควรสะอาด และอยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน
PC69	ที่กั้นระหว่างคอกสัตว์ควรทำจากวัสดุที่แข็งแรง มีความสูงที่เหมาะสม Tip: เพื่อไม่ให้สัตว์สัมผัส หรือหลบหนีได้ ควรมีความสูงอย่างน้อย 48 นิ้วจากพื้น
PC70	มีการป้องกันการหลบหนีสำหรับสัตว์ป่วยแต่ละตัวสองชั้น Tip: - เช่น อยู่ในกรงปิด ในอาคารปิด มีสายรัดอกเดินในอาคารปิด หรือเดินเล่นภายนอกอาคารด้วยสายจูงสองเส้น - ในกรณีที่สัตว์ไม่ดุร้ายหรือมีขนาดเล็ก บุคลากรสามารถอุ้ม เพื่อเคลื่อนย้ายภายในตัวอาคารได้

มาตรฐานการสื่อสารกับเจ้าของไข้ (Client Communication)

PC71	ในกรณีที่สัตว์ป่วยมีปัญหาสุขภาพอย่างร้ายแรง เจ้าของสัตว์ได้รับคำแนะนำให้ปรึกษาแนวทางการรักษา และการดูแลจากสัตวแพทย์คนอื่น เพื่อประกอบการตัดสินใจ
PC72	มีการปรึกษาเรื่องการกู้ชีพสัตว์ป่วยกับเจ้าของไข้ และทำการบันทึกผลการตัดสินใจนั้น ลงในเวชระเบียนพร้อมทั้งสื่อสารให้สมาชิกในโรงพยาบาลรับรู้
PC73	เจ้าของสัตว์ได้รับข้อมูลของงานบริการที่ทางสถานพยาบาลสัตว์ รวมถึงจำนวนของบุคลากรที่ปฏิบัติงานนอกเวลาทำการ เมื่อนำสัตว์เข้าทำการรักษาเป็นสัตว์ป่วยใน
PC74	ในกรณีที่เวลาทำการของสถานพยาบาลสัตว์ไม่ได้มีตลอดเวลา 24 ชั่วโมง เจ้าของสัตว์ได้รับแนวทางเลือกในการส่งต่อ เพื่อไปรับบริการที่สถานพยาบาลอื่นๆ
PC75	เจ้าของสัตว์ได้รับทราบการวินิจฉัยเบื้องต้น แนวทางการรักษา และการประเมินภาวะต่างๆ ได้อย่างทันท่วงที

มาตรฐานการพัฒนาคุณภาพ และความพึงพอใจของเจ้าของไข้

PC76	สถานพยาบาลสัตว์มีการประเมินความพึงพอใจของเจ้าของสัตว์ เรื่องการพัฒนาคุณภาพการรักษาของสถานพยาบาลสัตว์
PC77	สถานพยาบาลสัตว์มีการใช้แผนการพัฒนาความพึงพอใจของเจ้าของสัตว์ที่เป็นลายลักษณ์อักษร
PC78	สถานพยาบาลสัตว์มีการประเมินศักยภาพในการปฏิบัติงานของตัวเองอย่างสม่ำเสมอ และมีแผนการพัฒนาสถานพยาบาลอย่างต่อเนื่อง

มาตรฐานการดูแลสัตว์ป่วย:

ศัลยกรรม

(Quality of Care: Surgery)

มาตรฐานบังคับ (Mandatory Standards)

MA22	การผ่าตัดทุกครั้ง ต้องกระทำโดยสัตวแพทย์
MA23	ห้องผ่าตัดถูกแยกเป็นสัดส่วนชัดเจน เป็นระบบปิดที่มีวัตถุประสงค์การใช้ห้องที่จำเพาะต่อการผ่าตัดปลอดเชื้อเท่านั้น
MA24	ห้องผ่าตัดถูกสร้างขึ้น ภายใต้มาตรการที่จะลดโอกาสในการปนเปื้อน (Contamination)
MA25	การผ่าตัด ใช้เครื่องมือผ่าตัด และผ้าผ่าตัดที่ได้รับการฆ่าเชื้อเท่านั้น
MA26	มีการตรวจสอบความถูกต้องในรายละเอียดต่อไปนี้ ก่อนทำการผ่าตัด • การระบุตัวสัตว์ เพื่อให้แน่ใจว่าเป็นสัตว์ป่วยตัวที่จะเข้ารับการผ่าตัดแน่นอน • กระบวนการผ่าตัดที่กำลังจะทำ รวมทั้งตำแหน่งทางกายวิภาคที่จะทำการผ่าตัด • การตรวจวินิจฉัย การประเมินผลที่ควรทำก่อนการผ่าตัด และลงบันทึกผลเรียบร้อยแล้ว
MA27	บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการผ่าตัด ต้องแต่งตัวถูกต้องเหมาะสม คือ สวมหมวกคลุมผม ผ้าปิดปาก และจมูก (Mask) สวมเสื้อคลุมผ่าตัดประเภทใช้ครั้งเดียว (Disposable) หรือแบบผ้าที่ได้รับการซักทำความสะอาด และผ่านการอบฆ่าเชื้อ (Sterilization) แล้ว
MA28	สัตวแพทย์ผู้ทำการผ่าตัดใช้ถุงมือผ่าตัดที่ผ่านการฆ่าเชื้อ (Sterilization) และเป็นประเภทใช้ครั้งเดียว (Single Use)
MA29	มีการแยกห่อเครื่องมือ (Surgical Pack) ก่อนการฆ่าเชื้อ สำหรับใช้ในการผ่าตัดแต่ละประเภท
MA30	มีการล้างทำความสะอาดเครื่องมือผ่าตัด มีการห่อเครื่องมือ และฆ่าเชื้อด้วยการนึ่งฆ่าเชื้อด้วยแรงดันไอน้ำ (Autoclave) หรือการอบฆ่าเชื้อด้วยแก๊สเอทธิลีนออกไซต์ (Ethylene Oxide Sterilization) หรือแก๊สไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์พลาสมา (Gas Plasma Sterilization) หรือวิธีทางเคมี โดยใช้สารในกลุ่ม Glutaraldehyde ก่อนใช้งานทุกครั้ง
MA31	วัสดุ และเวชภัณฑ์ที่ใช้ในการผ่าตัด เช่น ผ้าคลุมผ่าตัด (Drape) แผ่นรองซับสำหรับผ่าตัดช่องท้อง (Laparotomy Pad) สำลี (Sponge) ผ้าคลุมผ่าตัดผืนเล็ก (Towel) และผ้าก๊อซ ต้องได้รับการบรรจุหีบห่ออย่างถูกต้อง และต้องนำไปผ่านการฆ่าเชื้อก่อนใช้งานทุกครั้ง
MA32	มีเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในห้องผ่าตัด ดังต่อไปนี้ • โต๊ะผ่าตัดที่พื้นผิวไม่มีรูพรุน ทำจากวัสดุที่ทนต่อการกัดกร่อน • ระบบจ่ายออกซิเจน (Oxygen Supply) • เครื่องดมยาสลบ มีอุปกรณ์ช่วยหายใจ และมี Vaporizer ที่จำเพาะกับชนิดยาสลบที่ใช้ • มีวิธีการที่เหมาะสม หรือมี ระบบ Scavenging สำหรับระบายแก๊สทิ้งจากเครื่องดมยาสลบ • ยาฉุกเฉิน (Emergency Drugs) จัดวางให้อยู่ในที่นำมาใช้ได้สะดวก

มาตรฐานทั่วไป (General Standards)

SX01	ผู้ช่วยผ่าตัดเป็นสัตวแพทย์ นักเทคนิคการสัตวแพทย์ บุคลากรที่ได้รับการฝึกฝนจนชำนาญ หรือนิสิตสัตวแพทย์
SX02	สัตวแพทย์ผู้ทำการผ่าตัดต้องทำการตรวจสอบ และประเมินสัตว์ และทำการบันทึกไว้เป็นหลักฐานก่อนการผ่าตัดอีกครั้ง เพื่อให้มั่นใจว่า SX02a มีการตรวจสอบ และระบุตัวสัตว์ที่ถูกต้อง SX02b มีการทวนสอบกระบวนการการผ่าตัด และตำแหน่งทางกายวิภาค SX02c มีการตรวจวินิจฉัย การประเมินผลที่ควรทำก่อนการผ่าตัด และลงบันทึกผลเรียบร้อยแล้ว
SX03	ใช้วัสดุเย็บแบบใช้เพียงครั้งเดียว (Single Use) **Rational:** การใช้วัสดุเย็บเหลือใช้ จะทำให้แผลผ่าตัดมีโอกาสติดเชื้อสูง และสลายตัวก่อนเวลาอันควร ซึ่งจะทำให้แผลผ่าตัดแยก (Wound Dehiscence)
SX04	บุคลากรที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการผ่าตัดนั้นๆ (Attendant) ให้อยู่นอกบริเวณปลอดเชื้อ (Sterile Field)
SX05	หากมีบริเวณปลอดเชื้อมากกว่า 1 ตำแหน่ง (เช่น ระหว่างโต๊ะผ่าตัด กับโต๊ะวางเครื่องมือ) ห้ามไม่ให้บุคลากรที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการผ่าตัดผ่านระหว่างบริเวณปลอดเชื้อ
SX06	ผ้าคลุมผ่าตัด (Drape) ต้องมีขนาดใหญ่เพียงพอ (คลุมสัตว์และโต๊ะผ่าตัด) และจะต้องมีขนาดของช่องที่เหมาะสมกับขนาดของแผลผ่าตัด

มาตรฐานการเตรียมตัวสัตว์และเตรียมบริเวณผ่าตัด (Patient and Sterile Field Preparation)

SX07	ห้องหรือบริเวณเตรียมการผ่าตัดมีลักษณะดังนี้ SX07a แยกเป็นสัดส่วนจากห้องผ่าตัดซึ่งสามารถใช้งานอย่างอื่นได้ และมีมาตรการในการรักษาความสะอาดที่ถูกต้อง เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการปนเปื้อน SX07b อยู่ติดกับหรืออยู่ในบริเวณใกล้เคียงกับห้องผ่าตัด SX07c มีแสงสว่างพอเพียง SX07d พื้น ผนัง และพื้นผิวเคาน์เตอร์ ทำจากวัสดุที่มีพื้นผิวเรียบ ไม่มีรูพรุน และง่ายต่อการทำความสะอาด
SX08	ห้องหรือบริเวณเตรียมการผ่าตัดและห้องผ่าตัด มีอุปกรณ์ช่วยในการผูกขา หรือการแขวนขาสัตว์ป่วย หรือมีอุปกรณ์ช่วยจัดท่าสัตว์ป่วย เพื่อการผ่าตัด เช่น เบาะรองหรือถุงทราย
SX09	ห้องหรือบริเวณเตรียมการผ่าตัดมีอุปกรณ์ ดังต่อไปนี้ SX09a ระบบจ่ายออกซิเจน (Oxygen Supply) SX09b เครื่องดมยาสลบ SX09c ระบบ Scavenging สำหรับแก๊สทิ้งจากระบบวางยาสลบ SX09d ยาที่ใช้แก้ไขภาวะฉุกเฉินพร้อมขนาดและวิธีการใช้ SX09e ปัตตาเลี่ยนตัดขนหรือใบมีดโกน SX09f เครื่องดูดฝุ่นสำหรับขนสัตว์ SX09g โต๊ะทำความสะอาดตัวสัตว์
SX10	ทำการโกนขนสัตว์และทำความสะอาดนอกห้องผ่าตัด
SX11	มีขั้นตอนการปฏิบัติอย่างเป็นลายลักษณ์อักษรในการเตรียมตัวสัตว์ป่วย และมีการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับขั้นตอนนั้น โดยขั้นตอนการปฏิบัติประกอบด้วยเนื้อหา ดังต่อไปนี้ SX11a ลำดับขั้นตอน ระยะเวลา ในการเตรียมการผ่าตัด SX11b การเตรียมทำความสะอาดบริเวณผ่าตัด SX11c วิธีการฆ่าเชื้อที่ผิวหนัง หรือบาดแผลภายนอกตัวสัตว์ SX11d ชนิดของน้ำยาฆ่าเชื้อ
SX12	การทำความสะอาดฆ่าเชื้อโรคเป็นครั้งสุดท้ายก่อนลงมือผ่าตัด กระทำในห้องผ่าตัด โดยบุคลากรผู้ปฏิบัติงานที่สวมถุงมือปราศจากเชื้อ และกระทำหลังจากสัตว์ป่วยได้รับการจัดท่าเรียบร้อยแล้ว **Rational:** ขั้นตอนการปฏิบัติตามหลักสากลนี้เรียกว่า Sterile Surgical Preparation หรือ Technique ที่กำหนดให้ผู้ปฏิบัติในขั้นตอนนี้ ใช้เวชภัณฑ์ที่ผ่านการอบฆ่าเชื้อ เช่น ถุงมือผ่าตัด ผ้าก๊อส และน้ำยาฆ่าเชื้อ **Tip:** ยาฆ่าเชื้อในกรณีนี้ได้แก่ Chlorhexidine, Povidone Iodine, Alcohol
SX13	บุคลากรผู้ปฏิบัติงานในห้องหรือบริเวณเตรียมผ่าตัด SX13a มีความใส่ใจและระมัดระวังถึงแหล่ง และผลที่เกิดตามมาของการติดเชื้อ SX13b ได้รับการฝึกฝนจนเข้าใจในกระบวนการปฏิบัติงานในห้องเตรียมผ่าตัดเป็นอย่างดี SX13c กระทำภายใต้การดูแลของสัตวแพทย์

มาตรฐานการแต่งกายสำหรับการผ่าตัด (Surgical Attire)

SX14	บุคลากรที่อยู่ในห้องผ่าตัด สวมถุงหุ้มรองเท้า (Shoe Cover) หรือรองเท้าสะอาดที่ใช้เฉพาะในห้องผ่าตัดเสมอ
SX15	ทีมบุคลากรที่มีหน้าที่ในการเตรียมสัตว์ป่วยก่อนผ่าตัด หรือระหว่างการผ่าตัด ให้แต่งตัวโดยสวมใส่ชุดปฏิบัติการหรือชุด Scrub ที่ได้รับการซักทำความสะอาด และกำหนดให้ใช้กับบุคลากรในบริเวณปฏิบัติงานเฉพาะเท่านั้น
SX16	ทีมบุคลากรต้องใส่เสื้อกาวน์ยาวคลุมทับชุดปฏิบัติการ หรือชุด Scrub เมื่ออยู่ที่บริเวณเตรียมตัวสัตว์ก่อนการผ่าตัด โดยเสื้อกาวน์นี้จะถอดออกก่อนเข้าสู่ห้องผ่าตัด **Rational:** การสวมใส่ชุดปฏิบัติการหรือชุด Scrub ที่สะอาด เป็นการลดการปนเปื้อนในห้องผ่าตัด

SX17	ถอดเครื่องประดับออก ก่อนเข้าห้องผ่าตัด Tip: ควรถอดเครื่องประดับ เช่น แหวน นาฬิกาข้อมือ ต่างหู
SX18	ทีมบุคลากรผ่าตัดที่อยู่ในห้องผ่าตัด แต่อยู่นอกบริเวณปลอดเชื้อ (Sterile Field) ให้สวมใส่เครื่องแต่งกายที่เหมาะสม ได้แก่ ผ้าปิดปากและจมูก และหมวกคลุมผมแบบมิดชิด สวมใส่ชุดปฏิบัติการ หรือชุด Scrub ที่ซักสะอาด หรือสวมใส่เสื้อคลุมผ่าตัดปลอดเชื้อ (Sterile Surgical Gown)

มาตรฐานการเตรียมการผ่าตัด (Surgical Team Preparation)

SX19	มีขั้นตอนปฏิบัติอย่างเป็นลายลักษณ์อักษรและปฏิบัติตามขั้นตอนนั้นในการเตรียมตัวศัลยสัตวแพทย์และผู้ช่วยผ่าตัดอย่างถูกต้อง
SX20	บริเวณ Scrub สำหรับเตรียมตัวผู้ผ่าตัด มีเกณฑ์ดังต่อไปนี้ SX20a อยู่นอกห้องผ่าตัดแต่อยู่ติดกับห้องผ่าตัด อาจเป็นส่วนหนึ่งของห้องเตรียมตัวผ่าตัด SX20b มีอ่างสำหรับ Scrub มือที่มีขนาดเหมาะสม SX20c อ่างสำหรับ Scrub มือ มีก๊อกที่ใช้งานได้โดยการใช้ เข่า ศอก เท้า หรือ Electric Eye ในการบังคับ SX20d อ่างสำหรับ Scrub มือ และที่ใส่สบู่ (Dispenser) ทำจากวัสดุที่พื้นผิวไม่เป็นรูพรุน และทนต่อการกัดกร่อน และใช้ในการ Surgical Scrub เท่านั้น SX20e มีที่ใส่สบู่เหลวที่ใช้งานได้โดยการใช้ เท้า ศอก หรือ Electric Eye ในการบังคับ SX20f มีมาตรการป้องกันการปนเปื้อน โดยการแยกบริเวณ Scrub ให้เป็นสัดส่วน และมีกระบวนการทำความสะอาดที่เหมาะสม SX20g บริเวณ Scrub มือ ใช้เฉพาะการ Scrub สำหรับศัลยสัตวแพทย์ และผู้ช่วยในการผ่าตัดเท่านั้น
SX21	การ Scrub มือ เพื่อเตรียมตัวเข้าผ่าตัด อาจใช้แปรงปลอดเชื้อแบบใช้แล้วทิ้ง หรือเป็นแปรงแบบ Reusable ที่สามารถทำความสะอาด และนำไปอบฆ่าเชื้อก่อนการใช้งานแต่ละครั้ง ทั้งนี้การ Scrub มือแบบไม่ใช้น้ำหรือแปรง (Waterless/Brushless) จะต้องใช้ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองจาก FDA และมีการ Scrub มือตามมาตรฐานสากล
SX22	การ Scrub มือ เพื่อเตรียมตัวเข้าผ่าตัด ต้องเลือกใช้สบู่ที่มีส่วนผสมของยาฆ่าเชื้อ เช่น Chlorhexidine หรือ Povidone Iodine

มาตรฐานการเตรียมห่อผ่าตัด (Surgical Pack Preparation)

SX23	เครื่องมือผ่าตัดได้รับการทำความสะอาดเป็นประจำ มีการบำรุงรักษาเครื่องมือผ่าตัดตามคำแนะนำของบริษัทผู้ผลิต เพื่อยืดอายุการใช้งาน
SX24	ผ้าห่อเครื่องมือ เป็นวัสดุแบบใช้แล้วทิ้ง หรือเป็นผ้าที่อยู่ในสภาพดี ได้รับการซักให้สะอาดก่อนนำไปใช้ใหม่ในแต่ละครั้ง
SX25	มีการระบุชื่อบุคลากรที่เตรียมห่อผ่าตัดบน Surgical Pack
SX26	มีการระบุชนิดของสิ่งที่อยู่ภายในห่อ เช่น อุปกรณ์ เครื่องมือ หรือเวชภัณฑ์ บน Surgical Pack พร้อมทั้งระบุวันที่ในการเตรียมห่อ
SX27	มีการนำห่อ Surgical Pack มาทำการอบฆ่าเชื้ออีกครั้ง เมื่อครบอายุของการเก็บรักษา Tip: ห่อผ่าตัด จะมีอายุการเก็บรักษา (Shelf-Life) ที่แตกต่างกันตามชนิดของวัสดุที่ใช้ห่อและจำนวนชั้นในการบรรจุห่อ
SX28	มีขั้นตอนปฏิบัติเป็นลายลักษณ์อักษร (Written Protocol) ในการอบฆ่าเชื้อเครื่องมือ เวชภัณฑ์และวัสดุต่างๆ
SX29	ใส่ตัวบ่งชี้ทางชีวภาพ (Spore Test) หรือตัวบ่งชี้ทางเคมี (Indicator / Integrator) เพื่อบ่งบอกประสิทธิภาพการทำให้ปลอดเชื้อ โดยให้ใส่ไว้ที่กึ่งกลางของห่อผ้า หรืออุปกรณ์ที่ต้องการฆ่าเชื้อ Rational: ใช้ในกรณีที่เป็นการนึ่งฆ่าเชื้อด้วยความดันไอน้ำ (Autoclave) เพื่อยืนยันความถูกต้องของระยะเวลา อุณหภูมิ และระดับของความเข้มข้นของไอน้ำที่ใช้ในการฆ่าเชื้อ

มาตรฐานห้องผ่าตัด (Surgical Suite)

SX30	ห้องผ่าตัด มีทางเชื่อมต่อที่สะดวกกับบริเวณพักฟื้นและบริเวณเตรียมตัวสัตว์

SX31	ห้องผ่าตัดประกอบด้วย SX31a ผนัง ประตู และพื้นที่เรียบ ไม่เป็นรูพรุน และง่ายต่อการทำความสะอาด และดูแลรักษา SX31b ประตูปิดได้สนิท และกว้างพอที่ให้รถเข็นสัตว์ป่วยผ่านได้ SX31c ปิดประตูห้องผ่าตัดไว้เสมอ ป้องกันการผ่านเข้าห้องผ่าตัดให้น้อยที่สุด SX31d มีกระจกหน้าต่างที่สามารถมองเห็นได้ เพื่อลดการเปิด-ปิดประตูห้องผ่าตัด SX31e ห้องผ่าตัดมีระบบระบายอากาศที่มีระบบลดปริมาณเชื้อในอากาศ เช่น แสงอัลตร้าไวโอเลต หรือระบบกรองอากาศ (Laminar Airflow Ventilation) SX31f ห้องผ่าตัดเป็นห้องปิดที่มีความดันภายในสูงกว่าความดันภายนอก (Positive Pressure Airflow) SX31g เพดานเรียบ ไม่มีรูพรุน และง่ายต่อการทำความสะอาดและดูแลรักษา
SX32	ห้องผ่าตัดไม่มีแหล่งก่อการปนเปื้อน ที่ไม่ใช่มาจากตัวสัตว์ป่วยเองในขณะใช้งาน **Rational:** สิ่งที่เป็นแหล่งของการปนเปื้อน ได้แก่ การมีอ่างล้างมือในห้องผ่าตัด ซึ่งเป็นแหล่งสะสมของ Pseudomonas และแบคทีเรียชนิดต่างๆ ที่พบได้ในท่อน้ำทิ้ง หรือการมีตู้เก็บของหรือชั้นวางของในห้องผ่าตัดเกินความจำเป็น จะเป็นแหล่งของการสะสมเชื้อแบคทีเรีย และฝุ่นละออง ยากต่อการทำความสะอาด
SX33	มีเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในห้องผ่าตัด ดังนี้ SX33a โต๊ะผ่าตัดที่พื้นผิวไม่มีรูพรุน และผลิตเพื่อใช้ทางการสัตวแพทย์ หรือทางการแพทย์ (Medical Grade) SX33b ไฟผ่าตัดที่มีคุณภาพดี ผลิตเพื่อใช้ทางการสัตวแพทย์ หรือทางการแพทย์ (Medical Grade) SX33c มีระบบไฟสำรองในห้องผ่าตัด SX33d โต๊ะวางเครื่องมือผ่าตัดที่พื้นผิวเรียบ ผลิตเพื่อใช้ทางการสัตวแพทย์ หรือทางการแพทย์ (Medical Grade) SX33e โต๊ะวางเครื่องมือผ่าตัดแบบ Mayo SX33f ถังขยะฝาเปิดแบบมีล้อเลื่อน (Kick Bucket) ที่ผิวเรียบ ไม่มีรู SX33g ที่แขวนน้ำเกลือหรือเสาน้ำเกลือ SX33h เครื่องช่วยหายใจแบบอัตโนมัติ ที่สามารถใช้งานร่วมกับเครื่องดมยาสลบ SX33i เครื่องจี้ห้ามเลือด SX33j อุปกรณ์ให้ความอุ่นสำหรับสัตว์ป่วยที่สลบ **Tip:** ควรหลีกเลี่ยงการใช้แผ่นความร้อนแบบใช้ไฟฟ้ารองใต้ตัวสัตว์ เพื่อหลีกเลี่ยงการไหม้พองของผิวหนัง มีเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในห้องผ่าตัด ดังนี้ SX33k อุปกรณ์วัดอุณหภูมิร่างกาย SX33l อุปกรณ์วัดความดันเลือด SX33m Pulse Oximeter SX33n เครื่องวัดระดับคาร์บอนไดออกไซด์ในลมหายใจ (Capnometer) SX33o ECG SX33p Electronic Respiratory Monitor SX33q Esophageal Stethoscope SX33r Suction Apparatus SX33s นาฬิกาติดผนังที่สามารถบอกเวลาเป็นวินาทีได้ SX33t แผ่นยางหรือเบาะรองสัตว์ป่วย

มาตรฐาน

ระบบเวชระเบียน

(Medical Record)

มาตรฐานทั่วไป (General Standards)

MR01	มีการจัดเก็บเวชระเบียนสัตว์ป่วยอย่างเป็นระบบ ที่สามารถเข้าใจ และทำการรักษาหรือดูแลสัตว์ป่วยต่อเนื่อง **Tip:** สมมติว่าท่านเป็นสัตวแพทย์จากสถานพยาบาลอื่น ท่านสามารถเข้าใจ และทำการรักษา หรือดูแลสัตว์ป่วยต่อเนื่อง จากประวัติการรักษาเดิมหรือไม่
MR02	ระบบการบันทึกเวชระเบียน MR02a มีการบันทึกเวชระเบียน ในกระดาษขนาดที่จัดเก็บง่าย หรือบันทึกแบบอิเลคโทรนิค MR02b มีระบบ Back Up ข้อมูล (สำรองข้อมูล) กรณีเวชระเบียนหลักที่ใช้เสียหาย สูญหาย เพื่อให้สามารถใช้รักษาสัตว์ป่วยได้อย่างต่อเนื่อง
MR03	เวชระเบียนควรจัดเก็บไว้อย่างน้อย 2 ปี เพื่อการดูแลสัตว์ป่วย หรืองานวิจัย ตามที่กฎหมายกำหนด **Resource:** กรมปศุสัตว์
MR04	เวชระเบียนมีการบันทึกให้ง่ายต่อการอ่าน และทำความเข้าใจ
MR05	ใช้ตัวย่อระบบเดียวกัน ควรใช้ตามคำแนะนำตามมาตรฐานสากล **Resource:** AAHA Standard Abbreviations for Veterinary Medical Records
MR06	มีการบันทึกการตอบสนองต่อการรักษาของสัตว์ป่วยรายตัว 0%(0) 25%(15) 50%(30) 75%(45) 100%(60)
MR07	ใช้ระบบเดียวกัน ในการจัดเก็บเวชระเบียน ในสถานพยาบาล
MR08	มีระบบการจัดเก็บเวชระเบียน ที่ง่ายต่อการค้นหา
MR09	ใช้การระบุตัวสัตว์ป่วยด้วยระบบเดียวกันทั้งสถานพยาบาล
MR10	ลงบันทึกเวชระเบียนให้เรียบร้อยก่อนเก็บ 0%(0) 25%(10) 50%(20) 75%(30) 100%(40) **Resource:** www.vetpmr.com
MR11	ควรบันทึกเวชระเบียน โดยระบบ Problem-Oriented Medical Records • Chief Complaint • Patient History • Physical Examination Results • Assessment • Plan
MR12	มีส่วนสรุปประวัติการเจ็บป่วยของสัตว์ในเวชระเบียน **Tip:** มีตาราง หรือส่วนที่สรุปปัญหาการเจ็บป่วยที่ผ่านมา เพื่อให้ง่ายต่อการศึกษาประวัติย้อนหลัง **Resource:** ตัวอย่างตาราง Master Problem Lists
MR13	สัตว์ป่วยแต่ละตัว จะต้องมีเวชระเบียนเฉพาะตัว เมื่อมีอายุ 3 เดือนขึ้นไป
MR14	ข้อมูลเจ้าของสัตว์ที่ทำการบันทึก ประกอบด้วย • ชื่อเจ้าของสัตว์ • ที่อยู่ • เบอร์โทรศัพท์ที่บ้าน/มือถือ • เบอร์โทรศัพท์ที่ติดต่อได้ยามฉุกเฉิน
MR15	ข้อมูลสัตว์ป่วยที่ทำการบันทึก ประกอบด้วย MR15a ชื่อสัตว์ป่วย MR15b หมายเลขประจำตัวสัตว์หรือ Hospital Number MR15c ชนิดสัตว์ MR15d พันธุ์ MR15e วันเกิด / อายุ

MR15	MR15f เพศ และสถานะทางระบบสืบพันธุ์ MR15g สี / ขน / หมายเลขไมโครชิพ / รอยสักหมายเลข / รูปถ่าย / ลักษณะประจำตัวสัตว์
MR16	ประวัติวัคซีนสามารถเรียกดูได้ง่าย Tip: แยกส่วนของวัคซีนออกมาเฉพาะในเวชระเบียน
MR17	ข้อมูลการบันทึกการทำวัคซีน ประกอบด้วย MR17a ชนิดของวัคซีนที่ได้รับ ณ วันนั้น MR17b บริษัทผู้ผลิตวัคซีน MR17c ตารางนัดหมายการฉีดวัคซีนในอนาคต
MR18	บันทึกน้ำหนักสัตว์ทุกครั้งที่มาสถานพยาบาล 0%(0) 25%(15) 50%(30) 75%(45) 100%(60)
MR19	มีการใช้รหัส / ตัวย่อ / ลายเซ็น ของสัตวแพทย์ที่ทุกคนเข้าใจตรงกัน 0%(0) 25%(15) 50%(30) 75%(45) 100%(60)
MR20	มีการใช้รหัส / ตัวย่อ / ลายเซ็น ของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง (Practice Team) ที่ทุกคนเข้าใจตรงกัน
MR21	เวชระเบียนควรประกอบด้วยข้อมูล ดังนี้ MR21a วันที่ 0%(0) 25%(5) 50%(10) 75%(15) 100%(20) MR21b ปัญหาที่พาสัตว์ป่วยมาพบสัตวแพทย์ (Chief complaint) 0%(0) 25%(5) 50%(10) 75%(15) 100%(20) MR21c มีประวัติที่สำคัญครบถ้วน 0%(0) 25%(5) 50%(10) 75%(15) 100%(20) Tip: เพศ พันธ์ อายุ การทำหมัน Resource: AAHA Patient Data Form-Pink, Patient Data Form-Blue MR21d ผลการตรวจร่างกาย 0%(0) 25%(10) 50%(20) 75%(30) 100%(40) Resource: แบบฟอร์มตัวอย่างการตรวจระบบหลักของร่างกาย MR21e ปัญหาที่พบจากการซักประวัติและตรวจร่างกาย 0%(0) 25%(10) 50%(20) 75%(30) 100%(40) MR21f การวินิจฉัยเบื้องต้น 0%(0) 25%(10) 50%(20) 75%(30) 100%(40) MR21g การวินิจฉัยสุดท้าย 0%(0) 25%(15) 50%(30) 75%(45) 100%(60) MR21h แผนการรักษา 0%(0) 25%(15) 50%(30) 75%(45) 100%(60) MR21i ยาที่ใช้ในการรักษา 0%(0) 25%(10) 50%(20) 75%(30) 100%(40) MR21j มีการบันทึกการสื่อสารกับเจ้าของสัตว์ 0%(0) 25%(10) 50%(20) 75%(30) 100%(40) MR21k คำแนะนำในการดูแลสัตว์หลังให้การรักษา 0%(0) 25%(10) 50%(20) 75%(30) 100%(40) Resource: AAHA Home-Care Instruction Form MR21l พยากรณ์โรค 0%(0) 25%(10) 50%(20) 75%(30) 100%(40) MR21m การบันทึก หรือแบบฟอร์มการปฏิเสธการวินิจฉัย หรือการรักษาโดยเจ้าของสัตว์ Tip: บันทึกการปฏิเสธการวินิจฉัย หรือการรักษา ควรมีการลงนามในเวชระเบียน หรือแบบฟอร์ม

MR21

MR21n บันทึกการสื่อสารระหว่างสัตวแพทย์ ทั้งในกรณีเป็นผู้ส่ง หรือเป็นผู้รับการส่งต่อสัตว์ป่วย
0%(0) 25%(10) 50%(20) 75%(30)0 100%(40)

Tip: ควรระบุ ชื่อสัตวแพทย์ วันเวลา และข้อมูลที่สำคัญ

MR21o บันทึกการรักษา และหัตถการที่สัตว์ได้รับตามลำดับ
0%(0) 25%(10) 50%(20) 75%(30) 100%(40)

MR21p รายละเอียดการผ่าตัด โดยระบุชื่อสัตวแพทย์ และระยะเวลาการผ่าตัด
0%(0) 25%(10) 50%(20) 75%(30) 100%(40)

MR21q รายละเอียดการวางยาสลบ โดยระบุชื่อสัตวแพทย์ และระยะเวลาการวางยาสลบ
0%(0) 25%(10) 50%(20) 75%(30) 100%(40)

Resource: AAHA Anesthesia Record form

MR21r มีการบันทึกการเปลี่ยนแปลงการรักษา และการสื่อสารกับเจ้าของสัตว์ให้รับทราบ
0%(0) 25%(10) 50%(20) 75%(30) 100%(40)

MR21s ผลการวินิจฉัยทางห้องปฏิบัติการ
0%(0) 25%(10) 50%(20) 75%(30) 100%(40)

MR21t มีการเซ็นใบอนุญาตในเอกสารต่างๆ
0%(0) 25%(15) 50%(30) 75%(45) 100%(60)

Resource: AAHA Consents for Veterinary Practices, James Wilson, DVM, JD, contains templates of 72 legal consent forms you can customize for your practice

MR21u รายงานผลจากการปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ
0%(0) 25%(10) 50%(20) 75%(30) 100%(40)

Tip: เมื่อมีการใช้อินเทอร์เน็ตเกี่ยวกับกรณี / ผู้ป่วยที่เฉพาะเจาะจง ให้ลงบันทึกแหล่งอ้างอิงด้วย

MR22

ประวัติการรักษาควรมีข้อมูลสำคัญ ดังนี้

MR22a ปัญหาที่เคยพบ
0%(0) 25%(5) 50%(10) 75%(15) 100%(20)

MR22b การรักษาที่เคยได้รับและการตอบสนองต่อการรักษา
0%(0) 25%(5) 50%(10) 75%(15) 100%(20)

MR22c การผ่าตัดที่เคยได้รับ
0%(0) 25%(5) 50%(10) 75%(15) 100%(20)

MR22d ยาที่เคยได้รับ
0%(0) 25%(5) 50%(10) 75%(15) 100%(20)

MR22e ประวัติการวินิจฉัยโรค
0%(0) 25%(5) 50%(10) 75%(15) 100%(20)

MR22f ยาที่ให้ในปัจจุบัน
0%(0) 25%(5) 50%(10) 75%(15) 100%(20)

MR22g การรักษาที่ให้ในปัจจุบัน
0%(0) 25%(5) 50%(10) 75%(15) 100%(20)

MR22h ประวัติวัคซีน
0%(0) 25%(5) 50%(10) 75%(15) 100%(20)

MR22i ประวัติสภาพแวดล้อม
0%(0) 25%(5) 50%(10) 75%(15) 100%(20)

MR22j ข้อมูลจากการสังเกตของเจ้าของสัตว์
0%(0) 25%(5) 50%(10) 75%(15) 100%(20)

MR22k อาหารที่เคยได้รับและอาหารปัจจุบัน
0%(0) 25%(5) 50%(10) 75%(15) 100%(20)

MR23

มีการบันทึกประวัติการป่วย ข้อมูลการซักประวัติ การตรวจร่างกาย และการเลือกวิธีวินิจฉัย อย่างเพียงพอต่อการวินิจฉัยโรคและการรักษา

MR24

มีการบันทึกปัญหาที่เจ้าของแจ้งลงในเวชระเบียน โดยมีข้อมูลสนับสนุนที่สามารถชี้วัดได้ (Objective Data)

Tip: แต่ไม่ควรนำเอาปัญหาที่เจ้าของแจ้งมาเป็นข้อสรุปในการวินิจฉัย โดยที่ยังไม่ได้รับการพิสูจน์ว่าเป็นปัญหาที่แท้จริง หากทำตามหลักการของ Problem Oriented Approach (POA) จะไม่มีการนำปัญหาที่เจ้าของแจ้งมาเป็นข้อสรุปในการวินิจฉัยโดยไม่มีการพิสูจน์ที่ถูกต้อง

MR25

สิ่งที่ต้องบันทึกเกี่ยวกับยาลงในเวชระเบียน

MR25a ชื่อยา
0%(0) 25%(5) 50%(10) 75%(15) 100%(20)

MR25b เวลาที่ได้รับยา (เช่น กินก่อนหรือหลังอาหาร กินก่อนนอน กินหลังอาหารทันที)
0%(0) 25%(5) 50%(10) 75%(15) 100%(20)

MR25c วันที่จ่ายยา
0%(0) 25%(5) 50%(10) 75%(15) 100%(20)

MR25d ขนาดยาที่ให้
0%(0) 25%(5) 50%(10) 75%(15) 100%(20)

MR25e อัตราการให้สารน้ำ (ถ้ามีการให้)
0%(0) 25%(5) 50%(10) 75%(15) 100%(20)

MR25f วิธีการให้ยา (Route of Administration)
0%(0) 25%(5) 50%(10) 75%(15) 100%(20)

MR25g ความถี่ในการให้ยา (เช่น Sid, Bid, and Tid)
0%(0) 25%(5) 50%(10) 75%(15) 100%(20)

MR25h ระยะเวลาในการรักษา
0%(0) 25%(5) 50%(10) 75%(15) 100%(20)

MR25i ผู้สั่งยา (สัตวแพทย์)
0%(0) 25%(5) 50%(10) 75%(15) 100%(20)

MR26

สถานพยาบาลสามารถสรุปเวชระเบียน และทำรายงานให้เจ้าของไข้ได้ เมื่อได้รับการร้องขอ

มาตรฐานขั้นตอนการปฏิบัติ (Protocols)

MR27

ปฏิบัติตามขั้นตอนที่เป็นลายลักษณ์อักษร สำหรับการสื่อสารกับเจ้าของสัตว์ เมื่อสัตว์ป่วยเสียชีวิต

Resource: AAHA

MR28

ปฏิบัติตามขั้นตอนที่เป็นลายลักษณ์อักษรในการบันทึกการจัดเก็บเวชระเบียน

Rational กฎหมาย และจรรยาบรรณทางการแพทย์ / สัตวแพทย์ เห็นว่าข้อมูลในเวชระเบียนได้รับสิทธิพิเศษและเป็นความลับ

Resource: AAHA

MR29

ปฏิบัติตามขั้นตอนที่เป็นลายลักษณ์อักษรในการให้ข้อมูลประวัติการรักษาสัตว์ป่วยแก่เจ้าของสัตว์

MR30

ปฏิบัติตามขั้นตอนที่เป็นลายลักษณ์อักษรในการส่งสัตว์ป่วยกลับ

Tip:
1. ใครเป็นผู้ส่งสัตว์ป่วยกลับ สัตวแพทย์, ผู้ช่วย, Receptionist
2. สัตว์ป่วยได้รับการส่งตัวกลับ เมื่อไร อย่างไร เป็นไปตามแผนหรือไม่
3. ได้มีการสื่อสารข้อความสำคัญในการดูแลสัตว์ป่วยที่ส่งตัวกลับแก่เจ้าของอย่างไร
4. มีขั้นตอนการเตรียมตัวสัตว์ป่วยก่อนส่งตัวกลับอย่างไร เช่น อาบน้ำ แปรงขน

มาตรฐานการสื่อสาร (Client Communication)

MR31

ก่อนที่จะมีการเซ็นเอกสารแสดงความยินยอมให้ทำการรักษา ต้องมีการชี้แจงให้เจ้าของสัตว์ทราบ และบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร ในเรื่องดังต่อไปนี้

Resource: Legal Consents for Veterinary Practices, James F. Wilson, DVM, JD

MR31a ผลดี และเสียที่อาจเกิดขึ้นจากข้อแนะนำ
0%(0) 25%(10) 50%(20) 75%(30) 100%(40)

MR31	MR31b ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในขณะพักฟื้น 0%(0) 25%(10) 50%(20) 75%(30) 100%(40) MR31c โอกาสของความสำเร็จในการรักษา 0%(0) 25%(10) 50%(20) 75%(30) 100%(40) MR31d ผลลัพธ์ที่อาจเกิดขึ้นหากไม่ทำการรักษา 0%(0) 25%(10) 50%(20) 75%(30) 100%(40) MR31e ทางเลือกอื่นๆ ที่สามารถเป็นไปได้ 0%(0) 25%(10) 50%(20) 75%(30) 100%(40) MR31f ภาระค่าใช้จ่ายที่เจ้าของสัตว์จะต้องรับผิดชอบ 0%(0) 25%(10) 50%(20) 75%(30) 100%(40)
MR32	มีการให้ข้อมูลการพยากรณ์โรค ภายหลังจากที่ได้มีการตรวจร่างกาย และวินิจฉัยโรคแก่เจ้าของสัตว์ ในกรณีที่สัตว์ป่วยเป็นโรคขั้นรุนแรง หรือมีความซับซ้อน รวมทั้งได้ชี้แจงผลที่อาจจะเกิดขึ้น
MR33	แนะนำการปฏิบัติ เมื่อสัตว์ป่วยในกลับบ้าน แก่เจ้าของไข้ ด้วยวาจา และเป็นลายลักษณ์อักษร พร้อมทั้งเก็บสำเนาไว้ในเวชระเบียน (Discharge of Hospitalized Patients) 0%(0) 25%(10) 50%(20) 75%(30) 100%(40) **Resource:** AAHA Home-Care Instruction Form

มาตรฐาน

ห้องตรวจรักษา

(Facility: Examination Facilities)

มาตรฐานทั่วไป (General Standards)

EF01	สถานพยาบาลควรมีพื้นที่เฉพาะสำหรับการตรวจรักษา Tip: แยกจากห้องผ่าตัด ห้อง Lab และห้องอื่นๆ เป็นต้น
EF02	ห้องตรวจรักษาควรมีพื้นที่พอเพียงต่อการตรวจสัตว์ป่วย Tip: มีพื้นที่ให้สัตวแพทย์ปฏิบัติงานได้สะดวก โดยมีสัตว์ป่วย เจ้าของสัตว์ และผู้ช่วยสัตวแพทย์ อยู่ในห้องตรวจรักษา
EF03	ห้องตรวจรักษาควรมีแสงพอเพียงสำหรับการตรวจสัตว์ป่วย และควรมีห้องตรวจรักษาอย่างน้อยหนึ่งห้องที่สามารถปรับแสงให้มืดได้อย่างที่ต้องการ
EF04	ห้องตรวจรักษาควรอยู่ในสภาพแวดล้อมที่สงบ
EF05	แต่ละห้องตรวจรักษาควรมีโต๊ะรักษาที่มีพื้นผิวกันน้ำ และง่ายต่อการทำความสะอาด
EF06	ในบริเวณตรวจรักษาหรือบริเวณใกล้เคียงควรมีอุปกรณ์ ดังต่อไปนี้ EF06a เข็มและกระบอกฉีดยาปลอดเชื้อ EF06b หูฟังทางการแพทย์ (Stethoscope) EF06c เครื่องชั่งน้ำหนักที่เที่ยงตรง EF06d อุปกรณ์บังคับสัตว์ EF06e อุปกรณ์วัดอุณหภูมิ (Thermometer) EF06f เครื่องตรวจหู EF06g เครื่องตรวจตา EF06h ถุงมือตรวจแบบใช้แล้วทิ้ง EF06i กล้องจุลทรรศน์ EF06j อุปกรณ์สำหรับการดูภาพถ่ายรังสี EF06k อ่างล้างมือ EF06l อุปกรณ์เสริมในการให้ความรู้กับเจ้าของสัตว์
EF07	แต่ละห้องตรวจรักษา ควรมีอุปกรณ์ทำความสะอาด น้ำยาฆ่าเชื้อโรค กระดาษเช็ดมือ ถังขยะมีฝาปิดมิดชิด

มาตรฐาน

การดูแลรักษาและซ่อมบำรุง

(Facility: Housekeeping and Maintenance)

มาตรฐานบังคับ (Mandatory Standards)

MA33	มีการจัดการดูแลพื้นที่สำหรับสัตว์ป่วย และเจ้าของสัตว์ป่วย เรียบร้อยและเป็นระเบียบ

มาตรฐานทั่วไป (General Standards)

HM01	สถานพยาบาลมีการดูแลด้านความปลอดภัย และความสะอาดถูกสุขลักษณะ เพื่อให้สะดวกต่อการปฏิบัติงาน
HM02	สถานพยาบาลควรปราศจากกลิ่นที่ไม่พึงประสงค์
HM03	มีการตกแต่งสถานที่ และอุปกรณ์ ให้ความสะดวกสบายแก่สัตว์เลี้ยง และเจ้าของสัตว์ และมีการดูแลอย่างสม่ำเสมอ
HM04	บุคลากรในสถานพยาบาล ควรเข้าใจเป้าหมายในการรักษาความสะอาดเรียบร้อย ในด้านต่อไปนี้ HM04a ความสำคัญของโรคติดเชื้อ การป้องกัน และการควบคุม HM04b การใช้อุปกรณ์ และสารเคมีที่เหมาะสม และปลอดภัย ในการทำความสะอาด และฆ่าเชื้อ
HM05	บุคลากรควรมีความรู้ความเข้าใจ ในการจัดการขยะ การทำความสะอาด และการฆ่าเชื้อ
HM06	สิ่งของที่นำเสนอให้เจ้าของไข้ อาทิเช่น โบรชัวร์ รูปภาพ สินค้าที่วางขาย ควรสะอาด และเป็นระเบียบตลอดเวลา
HM07	อุปกรณ์ และน้ำยาทำความสะอาด ควรเก็บให้เป็นที่อย่างเหมาะสม
HM08	มีการแยกอุปกรณ์ทำความสะอาดสำหรับห้องผ่าตัดโดยเฉพาะ
HM09	ผ้าหรือวัสดุเช็ดสำหรับทำความสะอาดที่ใช้ได้ครั้งเดียว (Disposable Materials) สำหรับทำความสะอาด ควรเก็บในตู้หรือภาชนะที่มีฝาปิดมิดชิด
HM10	ผ้าหรือวัสดุเช็ดที่ใช้ได้ครั้งเดียว หากใช้แล้วสกปรก (Disposable Materials) ใช้แล้วสกปรก ควรแยกใส่ภาชนะที่มีฝาปิดมิดชิด เพื่อลดการปนเปื้อน ก่อนนำไปทำความสะอาด หรือกำจัดทิ้ง ผ้าหรือวัสดุเช็ดที่ใช้ได้ครั้งเดียว (Disposable Materials) สำหรับทำความสะอาด ควรเก็บในตู้หรือภาชนะที่มีฝาปิดมิดชิด
HM11	มีผ้าสะอาดพร้อมใช้งานอย่างพอเพียง
HM12	มีการแยกซักผ้าที่ใช้ในการผ่าตัดออกจากผ้าอื่นๆ
HM13	เครื่องใช้ และอุปกรณ์ที่ใช้ในสถานพยาบาล ควรสอดคล้องกับกฎระเบียบของการใช้อาคารตามกฎหมาย **Resource:** กรมปศุสัตว์
HM14	มีอุปกรณ์ซ่อมบำรุงพื้นฐานที่ใช้งานได้
HM15	มีข้อมูลสำหรับการติดต่อ งานซ่อมบำรุงพื้นฐาน และฉุกเฉิน
HM16	ระบบระบายอากาศ กรองอากาศ และเครื่องปรับอากาศ อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดี
HM17	ระบบระบายอากาศ สามารถปรับอุณหภูมิให้เหมาะสมกับสภาพอากาศได้ (มี BTU ที่เหมาะสมกับพื้นที่)
HM18	มีการซ่อมบำรุงระบบระบายอากาศ และแอร์คอนดิชั่นอยู่เสมอ ตามคำแนะนำของผู้ผลิต / จัดจำหน่าย และควรมีบันทึกการซ่อมบำรุง เป็นลายลักษณ์อักษร **Tip:** ตรวจ Log Sheet

มาตรฐานการวางแผนการดูแลซ่อมบำรุง (Housekeeping Plan)

HM19	ปฏิบัติตามโปรแกรมการดูแลรักษาความสะอาดเรียบร้อย และการซ่อมบำรุงของสถานพยาบาลที่ได้กำหนดไว้

HM20	มีการระบุหัวหน้า และขอบเขตความรับผิดชอบในการดูแลรักษาความสะอาดเรียบร้อย
HM21	คู่มือหรือรายการการดูแลรักษาความสะอาดเรียบร้อยของสถานพยาบาล ควรระบุถึงการตรวจสอบการทำความสะอาด และความพร้อมใช้งาน การซ่อมบำรุง มีการระบุผลิตภัณฑ์ที่ใช้ทำความสะอาด และฆ่าเชื้อโรค ตัวบุคลากรที่รับผิดชอบ งานที่ต้องทำประจำวัน / สัปดาห์ / เดือน โดยมีสิ่งที่ควรดูแล ดังนี้ HM21a ผนัง HM21b เพดาน HM21c หน้าต่าง HM21d พื้น HM21e เฟอร์นิเจอร์ HM21f หลอดไฟ HM21g ระบบประปาและท่อน้ำ HM21h เครื่องปรับอากาศ กรองอากาศ ระบายอากาศ เช่น แอร์ พัดลม เป็นต้น HM21i เครื่องใช้ไฟฟ้าอื่นๆ เช่น ตู้เย็น เครื่องซักผ้า เครื่องปั่นอาหาร เป็นต้น HM21j ห้องน้ำ HM21k การทิ้งขยะ HM21l ห้องเก็บของ

มาตรฐานการดูแลภายนอกอาคาร (Exterior)

HM22	พื้นที่ใช้สอยนอกอาคารควรเรียบร้อย สะอาด ปลอดภัย ดูสวยงาม
HM23	มีการดูแลภูมิทัศน์อย่างเหมาะสม
HM24	มีการทำความสะอาดพื้นภายนอกอาคารอย่างน้อยวันละครั้ง หรือเมื่อมีความจำเป็น
HM25	ป้ายสถานพยาบาลอยู่ในสภาพดี
HM26	มีแสงสว่างภายนอกอาคารพอเพียง เพื่ออำนวยความสะดวกให้เจ้าของสัตว์ และสัตว์เลี้ยง
HM27	มีการเก็บมูลสัตว์เลี้ยงทันที

มาตรฐาน

การวินิจฉัยด้วยภาพ

(Diagnostic Imaging)

เครื่องมือและอุปกรณ์

เครื่องมือการวินิจฉัยด้วยภาพครอบคลุมเครื่องมือ ดังต่อไปนี้
1. เครื่องเอกซเรย์ทั่วไป (Radiography)*
2. เครื่องอัลตร้าซาวด์ (Ultrasonography)*
3. เครื่องเอกซเรย์ฟัน (Dental Radiography)
4. กล้องส่องตรวจภายใน (Endoscopy)
5. เครื่องส่องตรวจทางรังสี (Fluoroscopy)
6. เครื่องเอกซเรย์คอมพิวเตอร์ (Computed Tomography)
7. เครื่องตรวจด้วยสนามแม่เหล็กแรงสูง (Manetic Resonance Imaging)

* เครื่องมือการวินิจฉัยด้วยภาพสำหรับมาตรฐาน TAHSA 2020-2023

มาตรฐานบังคับ (Mandatory Standards)

MA34	สถานพยาบาลสามารถถ่ายภาพรังสีที่มีคุณภาพเพื่อการวินิจฉัยได้
MA35	บุคลากรต้องสวมอุปกรณ์ป้องกันรังสี ได้แก่ เสื้อยางผสมตะกั่ว ถุงมือยางผสมตะกั่ว ปลอกคอกันรังสี ขณะปฏิบัติงานถ่ายภาพรังสี
MA36	บุคลากรที่เกี่ยวข้องในการถ่ายภาพรังสี ต้องได้รับการฝึกฝน และตระหนักถึงอันตราย และความเสี่ยงต่อตนเอง สัตว์ป่วย และบุคคลอื่นๆ ในบริเวณห้องถ่ายภาพรังสี
MA37	มีการตรวจอุปกรณ์ถ่ายภาพรังสี โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตามระเบียบที่ทางราชการกำหนด เพื่อรับรองความเที่ยงตรง และความปลอดภัย **Resource:** http://www.oap.go.th/services/license
MA38	มีเครื่องวัดรังสีประจำบุคคล (Dosimeter) โดยตำแหน่งที่ติดเครื่องวัด เป็นไปตามคำแนะนำของหน่วยงานที่รับผิดชอบ **Tip:** มีรายงานการวัดปริมาณรังสีจากหน่วยงานที่รับผิดชอบ

มาตรฐานทั่วไป (General Standards)

DG01	สัตวแพทย์เป็นผู้อ่านภาพถ่ายรังสี และมีการบันทึกผล อย่างเป็นลายลักษณ์อักษร
DG02	สถานพยาบาลมีห้องสำหรับตรวจทางรังสีโดยเฉพาะ
DG03	มีการบันทึกข้อมูลการถ่ายภาพรังสี ที่มีรายละเอียดดังนี้ DG03a วันที่ DG03b ชื่อเจ้าของและสัตว์ป่วย DG03c ท่าที่ถ่ายภาพ (Radiographic View) DG03d kVp ที่ใช้ในการถ่าย DG03e mAs ที่ใช้ในการถ่าย

มาตรฐานการถ่ายภาพรังสีดิจิตอล (Digital Radiography)

DG04	สามารถแปลง และส่งภาพดิจิตอล ในรูปแบบต่างๆ เช่น DICOM, JPEG หรือ TIFF เพื่อการเก็บรักษา และการวินิจฉัยภาพถ่ายรังสี
DG05	สามารถคัดลอก และเก็บภาพรังสีที่มีคุณภาพดี และเพียงพอต่อการวินิจฉัย เพื่อให้เจ้าของสัตว์ หรือส่งต่อเพื่อขอคำปรึกษาได้
DG06	มี Image Plate หรือ Detector สำหรับการถ่ายภาพรังสีดิจิตอล เหมาะสมกับสัตว์ป่วยที่เข้ารับการรักษาทุกขนาด
DG07	จอภาพที่ใช้ในการอ่านแปลผล ต้องมีความละเอียดสูง เหมาะสมกับการอ่านแปลผล **Tip:** ความละเอียดระดับ Full HD (1920 * 1080) หรือ 4K (3840 * 2160)

มาตรฐานด้านความปลอดภัยในการถ่ายภาพรังสี (Radiation Safety)

DG08	มีการให้ความรู้แก่บุคลากรในสถานพยาบาล เรื่องความปลอดภัยเกี่ยวกับรังสี **Tip:** แสดงหลักฐานการอบรมที่จัดให้แก่บุคลากร
DG09	มีแนวทางปฏิบัติเป็นลายลักษณ์อักษร เรื่องความปลอดภัยเกี่ยวกับรังสี
DG10	มีเสื้อยางผสมตะกั่ว ถุงมือยางผสมตะกั่ว ปลอกคอกันรังสี อย่างน้อย 2 ชุด
DG11	มีเสื้อยางผสมตะกั่ว ถุงมือยางผสมตะกั่ว ปลอกคอกันรังสี ที่มีสภาพดี สามารถป้องกันรังสีได้
DG12	มีการตรวจสอบอุปกรณ์ป้องกันรังสี อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง หรือเมื่อพบความเสียหายของอุปกรณ์ **Tip:** Apron and Thyroid Shields: 5-10 mAs and 80-90 kVp Gloves (Use Technique for Both Sides) 10-20 mAs and 90 kVp
DG13	มีการป้องกันการสัมผัสรังสี เพื่อให้ทั้ง สัตว์ป่วย เจ้าของสัตว์ และบุคลากรได้รับรังสีน้อยที่สุด
DG14	ผนังทุกด้าน และประตูสามารถป้องกันรังสีได้ในระดับที่ปลอดภัย และมีการแสดงปริมาณรังสีบริเวณประตูนอกห้อง ที่เห็นได้อย่างชัดเจน เพื่อเตือนให้บุคคลทั่วไปได้รับทราบ
DG15	ขณะทำการถ่ายภาพรังสี บุคลากรที่ทำการถ่าย ควรอยู่หลังฉากตะกั่ว หรืออยู่นอกห้อง หรือต้องสวมเสื้อตะกั่วกันรังสี
DG16	ไม่มีภาพชิ้นส่วนอวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่งของคน ปรากฏบนภาพถ่ายรังสี
DG17	มีการให้ยาซึม หรือยาสลบ แก่สัตว์ ในกรณีที่จำเป็นในการควบคุมสัตว์ที่มีความก้าวร้าว หรือดุร้าย เพื่อให้ได้การจัดท่าที่เหมาะสม โดยไม่มีความเสี่ยงต่อสัตว์ ที่พิจารณาแล้วว่าสามารถวางยาสลบได้อย่างปลอดภัย
DG18	สัตว์ป่วยต้องได้รับการวัดขนาดอย่างแม่นยำ เพื่อเลี่ยงการถ่ายภาพรังสีซ้ำ เนื่องจากความผิดพลาด **Tip:** มีอุปกรณ์การวัดขนาดความหนาของตัวสัตว์ ในห้องตรวจทางรังสี
DG19	มีการปรับขอบเขตในการถ่ายภาพรังสีเพื่อให้สามารถเห็นส่วนที่ต้องการได้อย่างชัดเจน
DG20	มี Technique Charts ที่เชื่อถือได้ เหมาะสมกับอุปกรณ์ที่ใช้ และสัตว์ป่วย **Tip:** Technique Chart ควรมีการแยกส่วนต่างๆ ของร่างกาย ได้แก่ ส่วนช่องอก ช่องท้อง กระดูก เป็นต้น และการตั้งค่า
DG21	มีเอกสารอ้างอิงสำหรับการจัดท่าสัตว์ และเทคนิคการถ่ายภาพรังสี ให้แก่บุคลากรที่เกี่ยวข้อง
DG22	เมื่อพบ Artifacts บนภาพถ่ายรังสี ควรมีการตรวจสอบโดยบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เพื่อลดการเกิดเหตุการณ์ซ้ำ

มาตรฐานการตรวจสอบเครื่องถ่ายภาพรังสี (Inspection)

DG23	มีคู่มือการใช้งานประจำเครื่องมือ
DG24	เครื่องถ่ายภาพรังสี ควรได้รับการตรวจทันทีว่าใช้งานได้ หลังจากการแก้ไข หรือซ่อมบำรุง
DG25	มีเอกสารบันทึกประวัติการบำรุงรักษา แสดงผลการตรวจเครื่อง และอุปกรณ์ถ่ายภาพรังสีไว้ในห้องถ่ายภาพรังสี

มาตรฐานการติดตามการสัมผัสรังสี (Monitoring of Radiation Exposure)

DG26	บุคลากรที่ตั้งครรภ์ ควรปฏิบัติตามคำแนะนำดังนี้ • แจ้งหัวหน้างานให้ทราบทันที เมื่อทราบว่าตั้งครรภ์ • บุคลากรทราบถึงข้อปฏิบัติของบุคลากรที่ตั้งครรภ์ และอันตรายต่อการสัมผัสรังสี • หลีกเลี่ยง Radioisotope และ Fluoroscopy

DG27	ติดป้ายเตือน “รังสีเป็นอันตรายต่อสตรีมีครรภ์ และผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี”
DG28	มีการรายงานผลการตรวจรังสีจากเครื่องวัดรังสีประจำตัว และแจ้งให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทราบอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง
DG29	มีการแจ้งบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เมื่อมีระดับของรังสีที่วัดได้ใกล้ หรือเกินกว่าระดับที่กำหนด และระงับการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการถ่ายภาพรังสีทันที

มาตรฐานการเก็บบันทึกผลภาพถ่ายทางรังสี (Diagnostic Image Archiving)

DG30	ภาพถ่ายรังสี / ไฟล์ภาพถ่ายทางรังสี ของสัตว์ป่วย ถูกเก็บในสถานที่ที่มีการป้องกันการเข้าถึงของผู้ที่ไม่ได้รับอนุญาต
DG31	ภาพถ่ายรังสีแต่ละภาพ ต้องระบุ ชื่อสถานพยาบาล วันที่ ชื่อสัตว์ป่วย หมายเลขประจำตัวสัตว์ หรือ Hospital Number อยู่บนภาพอย่างถาวร
DG32	เก็บรักษาภาพถ่ายรังสี / ไฟล์ภาพ ให้อยู่ในสภาพเดิม
DG33	เก็บภาพถ่ายรังสีให้เรียบร้อย และง่ายต่อการเรียกใช้
DG34	ภาพถ่ายรังสีเป็นสมบัติของสถานพยาบาล และเป็นส่วนหนึ่งของเวชระเบียน จึงต้องเก็บไว้ด้วยระยะเวลาที่เท่ากัน
DG35	มีเอกสารอ้างอิงตัวอย่างภาพถ่ายรังสีกายวิภาคของสัตว์แบบปกติ เพื่อใช้ในการสาธิตเปรียบเทียบ

มาตรฐานอุปกรณ์ถ่ายภาพ (Equipments)

DG36	มีระบบไฟฟ้าสำหรับห้องตรวจทางรังสี มีแผงควบคุมเฉพาะ (Breaker)
DG37	มี Detector หรือ Image Plate เพียงพอพร้อมใช้งาน
DG38	มีการดูแลเก็บรักษา Detector หรือ Image Plate สำหรับถ่ายภาพรังสีอย่างเหมาะสม เพื่อป้องกันการสัมผัสรังสีโดยไม่ได้ตั้งใจ
DG39	มีตัวอักษรทึบรังสี เพื่อระบุตำแหน่งของส่วนที่ถูกถ่ายภาพรังสีอย่างถูกต้อง
DG40	มี Grid พร้อมใช้งานในการถ่ายภาพรังสี
DG41	โต๊ะสำหรับถ่ายภาพรังสี สะอาด พร้อมใช้งาน มีขนาดใหญ่เพียงพอ สำหรับการใช้งาน และควรมีพื้นที่สำหรับการทำงานทั้ง 3 ด้าน
DG42	มีจอแสดงภาพเพียงพอ มีคุณภาพเหมาะสม สำหรับการใช้งานในสถานพยาบาลสัตว์
DG43	มีตู้อ่านฟิล์ม หรือจอแสดงภาพอย่างน้อย 1 ตู้ ที่ใช้ในห้องผ่าตัด **Tip:** สามารถดูจาก Electronic Devices ที่สามารถแสดงภาพได้ เช่น Tablet หรือ Smart Phone เป็นต้น
DG44	มีอุปกรณ์ที่ช่วยในการจัดท่า หรือบังคับสัตว์ เมื่อมีการถ่ายภาพรังสีในสัตว์ที่ถูกระงับความรู้สึก
DG45	เครื่องเอกซเรย์ต้องมีสภาพพร้อมใช้งาน และต้องได้มาตรฐานคุณภาพ และความปลอดภัย

มาตรฐานการใช้เครื่องอัลตร้าซาวด์

DG46	สถานพยาบาลมีห้องสำหรับตรวจอัลตร้าซาวด์ โดยเป็นห้องที่มีความเหมาะสม สามารถปรับลดความสว่างของแสงไฟได้
DG47	เครื่องอัลตร้าซาวด์ได้รับการบำรุงรักษาอย่างเหมาะสม
DG48	มีการบันทึกข้อมูลสัตว์ ที่มีรายละเอียดดังนี้ DG48a วันที่ DG48b ชื่อเจ้าของและสัตว์ป่วย DG48c มีการบันทึกภาพอัลตร้าซาวด์ของวันที่ตรวจ สัมพันธ์กับรายงานการแปลผล DG48d มีการบันทึกรายงานการแปลผลในการตรวจ

มาตรฐาน

ห้องปฏิบัติการ

(Laboratory)

มาตรฐานบังคับ (Mandatory Standards)

MA39	ผู้ปฏิบัติงานในห้องปฏิบัติการต้องผ่านการฝึกฝนจนชำนาญ **Tip:** สังเกตหรือสัมภาษณ์ผู้ปฏิบัติงานสามารถทำได้จริง
MA40	มีห้องปฏิบัติการทั้งภายในสถานพยาบาลเอง หรือห้องปฏิบัติการภายนอก ที่สามารถให้บริการต่างๆ เหล่านี้ได้ • โลหิตวิทยา • ซีรั่มวิทยา • ค่าเคมีคลินิก • การตรวจปัสสาวะ และตะกอนปัสสาวะ • การตรวจนิ่วในปัสสาวะ • จุลชีววิทยา การเพาะหาเชื้อแบคทีเรียและการทดสอบความไวของเชื้อต่อยา (รวมถึงการทดสอบหาค่า Minimum Inhibitory Concentration (MIC)) • การตรวจหาปรสิตในอุจจาระ • การตรวจหาปรสิตผิวหนัง • การตรวจหาพยาธิในเลือด • การตรวจเซลล์วินิจฉัย • การทำจุลพยาธิวิทยา • การตรวจหาระดับของยาที่ใช้ในการรักษา (Therapeutic Medication Level Monitoring) **Tip:** Ex. Serum Phenobarb Level • การวิเคราะห์ฮอร์โมน • การตรวจทาง Polymerase Chain Reaction (PCR) • การตรวจประสิทธิภาพการแข็งตัวของเลือด • การตรวจระดับอิเลคโตรไลท์ในเลือด

มาตรฐานทั่วไป (General Standards)

LA01	สถานพยาบาลสัตว์ สามารถให้บริการตรวจค่าความเป็นกรดด่างของเลือดได้
LA02	ห้องปฏิบัติการภายนอกที่ใช้บริการอยู่ มีบุคลากรที่มีความรู้ด้านพยาธิวิทยา หรือเทคนิคการแพทย์
LA03	การทดสอบทางห้องปฏิบัติการ ควรเป็นไปตามข้อบ่งชี้ ที่ประเมินจากประวัติการรักษา อาการทางคลินิก ปัญหาเกี่ยวกับการรักษาที่พบ หรือเพื่อมุ่งไปสู่เป้าหมายการรักษาอื่นๆ
LA04	มีค่าอ้างอิงมาตรฐานในการทดสอบทางห้องปฏิบัติการ สำหรับสัตว์แต่ละชนิดที่มารับการรักษา
LA05	มีการรายงานผลทางห้องปฏิบัติการอย่างรวดเร็วพิเศษ สำหรับการดูแลสัตว์ในภาวะวิกฤต
LA06	มีการระบุหมายเลขเวชระเบียน ชื่อสัตว์ป่วย วัน และเวลาที่เก็บ ระบุการทดสอบที่ต้องการ และวิธีการเก็บตัวอย่าง ในใบส่งตรวจ ส่วนบนภาชนะใส่สิ่งส่งตรวจ ต้องระบุหมายเลขเวชระเบียน และชื่อสัตว์ป่วย
LA07	ใช้สัตวแพทย์ทางด้านพยาธิวิทยาเป็นผู้แปลผล และวินิจฉัยการตรวจทางจุลพยาธิวิทยาเท่านั้น
LA08	มีคู่มือของห้องปฏิบัติการ ที่ระบุวิธีการเก็บรักษา และส่งตัวอย่าง รวมถึงรายการที่มีให้บริการ และระยะเวลาในการรายงานผล
LA09	มีหนังสือคู่มือของเครื่องวิเคราะห์ต่างๆ ที่สามารถทำได้ในสถานพยาบาลเองสำหรับผู้ปฏิบัติงาน **Tip:** คู่มือของเครื่องวิเคราะห์ สามารถใช้ Manual ที่ได้จากบริษัทผู้แทนจำหน่าย
LA10	มีบุคลากรที่ได้รับการฝึกฝน ซึ่งปฏิบัติงานในหน่วยอื่นๆ ของสถานพยาบาลที่มีความสามารถในการใช้เครื่องมือ สำหรับตรวจค่าพื้นฐานทางห้องปฏิบัติการ เพื่อใช้ในการรักษาในกรณีที่ผู้ตรวจประจำไม่ได้ปฏิบัติงาน **Rational:** เพื่อให้สัตว์ที่เข้ามารับการรักษา ได้รับการรักษาที่มีคุณภาพ และทันท่วงที

LA11	บุคลากรที่ปฏิบัติงานในห้องปฏิบัติการของสถานพยาบาล มีความรู้ในการใช้อุปกรณ์ป้องกันตัวเองจากการปฏิบัติงานในห้องปฏิบัติการ **Resource:** www.evetu.com
LA12	ขยะทางการแพทย์ และขยะติดเชื้อ มีการแยกเก็บ และส่งไปทำลายอย่างถูกวิธี **Resource:** http://www.anamai.moph.go.th/download/download/102557/Strategic_Plan/6/5_13.pdf
LA13	ห้องปฏิบัติการ ควรมีลักษณะดังนี้ LA13a มีพื้นที่เพียงพอสำหรับการปฏิบัติงาน LA13b มีพื้นที่เพียงพอสำหรับการเก็บสำรองสารเคมี LA13c มีโต๊ะปฏิบัติการที่เหมาะสมในการรับตัวอย่าง LA13d มีสถานที่ที่เหมาะสมในการวางเครื่องมือตามที่บริษัทผู้ผลิตแนะนำ LA13e พื้นผิวห้องปฏิบัติการ และอ่างล้างอุปกรณ์ทำจากวัสดุที่ทนทานต่อการสึกกร่อน และเปื้อนสี LA13f มีแสงสว่างพอเพียงต่อการทำงาน และมีการระบายอากาศดี LA13g มีระบบไฟฟ้าที่ดี และปลอดภัย **Tip:** มีเครื่องสำรองไฟฟ้า (UPS)
LA14	ระบบการบันทึกของห้องปฏิบัติการภายในสถานพยาบาล มีการบันทึกอย่างเป็นระบบ สม่ำเสมอ สามารถสืบค้นได้ โดยข้อมูลในระบบการบันทึกควรประกอบด้วย LA14a หมายเลขประจำตัวสัตว์หรือ Hospital Number LA14b วันที่รับตัวอย่าง LA14c เวลารับตัวอย่าง LA14d ชนิดของตัวอย่าง (เช่น เลือด หรือปัสสาวะ เป็นต้น) LA14e การทดสอบที่ต้องการ LA14f ชื่อผู้ส่งตรวจตัวอย่าง LA14g ชื่อผู้ทำการทดสอบ LA14h วันที่ได้รับผล LA14i วันที่เจ้าของสัตว์ทราบผล LA14j ชื่อผู้แจ้งผลต่อเจ้าของสัตว์ LA14k การบันทึก และแจ้งเตือนการแก้ไขข้อมูลทางห้องปฏิบัติการ
LA15	ระบบการบันทึกของห้องปฏิบัติการภายนอกสถานพยาบาล มีการบันทึกอย่างเป็นระบบ สม่ำเสมอ สามารถสืบค้นได้ โดยข้อมูลในระบบการบันทึกควรประกอบด้วย LA15a หมายเลขประจำตัวสัตว์หรือ Hospital Number LA15b วันที่รับตัวอย่าง LA15c เวลารับตัวอย่าง LA15d ชนิดของตัวอย่าง (เช่น เลือด หรือปัสสาวะ เป็นต้น) LA15e ระบุชื่อห้องปฏิบัติการภายนอก LA15f การทดสอบที่ต้องการ LA15g ชื่อผู้ส่งตรวจตัวอย่าง LA15h ชื่อผู้ทำการทดสอบ LA15i วันที่ได้รับผล LA15j วันที่เจ้าของสัตว์ทราบ / รับผล LA15k ชื่อผู้แจ้งผลต่อเจ้าของสัตว์ LA15l การบันทึก และแจ้งเตือนการแก้ไขข้อมูลทางห้องปฏิบัติการ
LA16	มีการวิเคราะห์ผลการทดสอบความไวต่อเชื้อในสัตว์ป่วย ที่เข้าทำการรักษา เพื่อให้ทราบถึงสถานการณ์ของการติดเชื้อ และภาวะเชื้อดื้อยา **Tip:** มีการทำการทดสอบความไวของเชื้อต่อยาทั้งในสัตว์ป่วย ผู้ปฏิบัติงาน และสิ่งแวดล้อมเป็นระยะๆ เพื่อติดตามปัญหาเชื้อดื้อยา

มาตรฐานการควบคุมคุณภาพ (Quality Control)

LA17	มีการทดสอบศักยภาพของผู้ปฏิบัติงาน และมีแนวทางปฏิบัติ ในการแก้ไขสิ่งบกพร่องเป็นประจำทุกปี
LA18	มีขั้นตอนปฏิบัติเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อให้ผลการทดสอบเป็นไปอย่างเที่ยงตรง
LA19	ผู้ปฏิบัติงานในห้องปฏิบัติการ มีการเรียนรู้วิธีการทดสอบ เมื่อมีเทคนิคใหม่ หรือเครื่องมือใหม่
LA20	มีการประเมินการควบคุมคุณภาพ (QC) ของเครื่องมือเป็นระยะๆ โดยใช้สารเคมีอ้างอิง ก่อนทำการปฏิบัติงานตามปกติ ในทุกๆ รายการที่สามารถตรวจได้ **Tip:** โดย Hematology ทำ QC ทุกวัน Serum Chemistry ทำ QC ทุกสัปดาห์ และ Urinalysis ทำ QC ทุกเดือน
LA21	มีบันทึกการประเมินการควบคุมคุณภาพ (QC) ของเครื่องมือในห้องปฏิบัติการ
LA22	มีการปฏิบัติตามขั้นตอนการทดสอบอย่างสม่ำเสมอ และมีรายงานบันทึกความผิดปกติต่างๆ ที่อาจส่งผลรบกวนการทดสอบได้ เช่น Hemolysis, Lipemia

มาตรฐานเครื่องมือและอุปกรณ์ (Equipment and Supplies)

LA23	ผู้ปฏิบัติงานสวมถุงมือแบบใช้แล้วทิ้ง ในขณะปฏิบัติงานกับตัวอย่าง หรือสิ่งคัดหลั่งของสัตว์ป่วย
LA24	เครื่องมือในห้องปฏิบัติงาน มีการใช้งาน และบำรุงรักษาตามที่บริษัทผู้ผลิตแนะนำ
LA25	มีการบันทึกการบำรุงรักษาเครื่องมือเป็นลายลักษณ์อักษร
LA26	สถานพยาบาลสัตว์มีอุปกรณ์ที่จำเป็น สำหรับการตรวจทางห้องปฏิบัติการ ดังนี้ LA26a กล้องจุลทรรศน์สองตา LA26b Refractometer LA26c ตู้เย็นสำหรับเก็บตัวอย่าง **Tip:** ไม่เก็บร่วมกับอาหาร และยา LA26d เครื่องตรวจน้ำตาล หรือเครื่องวิเคราะห์สารเคมีในเลือด LA26e สีย้อมเซลล์
LA27	ห้องปฏิบัติการมีการทำลายน้ำยา และชุดทดสอบที่หมดอายุแล้ว
LA28	การเก็บรักษาน้ำยาและสารเคมีเป็นไปตามที่บริษัทผู้ผลิตกำหนด

มาตรฐาน

ทางเภสัชกรรม

(Pharmacy)

มาตรฐานบังคับ (Mandatory Standards)

MA41	ยาเสพติดให้โทษ และวัตถุออกฤทธิ์ ที่ต้องรายงานสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ต้องอยู่ในตู้ที่สามารถล็อคกุญแจสองชั้นได้ ส่วนยาอันตรายต้องเก็บในตู้มิดชิด เข้าถึงได้เฉพาะผู้ที่ได้รับอนุญาตเท่านั้น **Tip:** มี Double Lock ในกลุ่มยาเสพติดให้โทษ และวัตถุออกฤทธิ์ที่ต้องรายงานสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา เช่น Ketamine, Morphine, Fentanyl, Midazolam ส่วน Ketamine เปิดแล้วไม่ต้องเข้าตู้เย็น, ยาควรเก็บพ้นแสง ในอุณหภูมิที่เหมาะสม **Resource:** https://bdn.go.th/th/detail/101/ and http://www.fda.moph.go.th/sites/drug/SitePages/Law03-03.aspx
MA42	ผู้สั่งยาเป็นสัตวแพทย์เท่านั้น

มาตรฐานทั่วไป (General Standards)

PH01	พื้นที่เตรียมยา จัดยา และคลังยา เป็นพื้นที่หวงห้าม เข้าได้เฉพาะบุคลากรที่ได้รับอนุญาตเท่านั้น
PH02	มีการติดฉลากบนภาชนะบรรจุยา รวมถึงยาที่เตรียมในหลอดฉีดยาด้วย **Tip:** ยาที่ต้องเก็บรักษา ฉลากยา ควรจะระบุ ชื่อยา ความเข้มข้นของยา วันที่บรรจุ / วันหมดอายุ ส่วนยาที่เตรียมเพื่อนำไปใช้ทันทีให้ระบุชื่อยา
PH03	ยาที่ถูกบรรจุในกระบอกฉีดยา ควรมีการเก็บรักษาอย่างถูกวิธี และมีช่วงเวลาเก็บที่เหมาะสม ไม่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของยา
PH04	มีการจัดระเบียบของยา ที่สะดวกต่อการจ่ายยา **Tip:** เช่น เรียงตามตัวอักษร กลุ่มยา หรือชนิดของยา
PH05	การเก็บยา และการจ่ายยาแต่ละชนิด ต้องไม่เสี่ยงต่อการปนเปื้อนด้วยสาร หรือยาชนิดอื่น
PH06	ภาชนะบรรจุยาสามารถรักษาสภาพของยา และป้องกันยาจากสิ่งแวดล้อมได้ เช่น แสง ความชื้น อุณหภูมิ **Tip:** ยาที่มีการจัดแบ่งแยกจากบรรจุภัณฑ์เดิม เพื่อความสะดวกในการจ่ายยา ต้องเก็บให้เหมาะสมกับชนิดของยา เช่น มีสารกันชื้นในซอง
PH07	มีข้อมูลของยาต้านพิษ พร้อมใช้ยามฉุกเฉิน **Tip:** Chart ยาฉุกเฉิน และยาต้านพิษ เช่น น้ำหนัก 5 kg ใช้ Adrenaline กี่ ml
PH08	สถานที่เก็บยา และการเก็บรักษายาเป็นระเบียบเรียบร้อย และเก็บรักษายาตามที่ฉลากระบุไว้ **Tip:** ทั้งห้องยา และคลังยา มีระบบการเก็บยา และมีอุณหภูมิเหมาะสม ไม่ร้อน

มาตรฐานการสั่งจ่ายยา และการจัดยา (Prescription and Dispensing of Medications)

PH09	เมื่อมีการจ่ายยา PH09a ฉลากยาควรพิมพ์ หรือเขียนด้วยลายมืออ่านง่าย และชัดเจน PH09b ฉลากยาควรผนึกบนภาชนะอย่างสนิทไม่หลุดลอกง่าย
PH10	ฉลากยาต้องประกอบด้วย PH10a ชื่อเจ้าของสัตว์ป่วย หรือ Hospital Number PH10b ชื่อสัตว์ป่วย PH10c วันที่จ่ายยา PH10d ชื่อยา PH10e ความเข้มข้นของยา PH10f วิธีการใช้ ทางที่ให้ PH10g จำนวนเม็ดหรือปริมาตรของยาที่จ่าย PH10h ชื่อสถานประกอบการ ที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์ PH10i ชื่อสัตวแพทย์ที่สั่งยา

PH11	มีคำเตือนที่จำเป็นบนฉลากยา และระบุใช้สำหรับสัตว์เท่านั้น
PH12	มีการตรวจสอบความถูกต้องก่อนส่งมอบยาให้เจ้าของสัตว์ Tip: ผู้อธิบายการใช้ยาแก่เจ้าของสัตว์ต้องเป็นสัตวแพทย์หรือผู้ที่ได้รับการฝึกอบรมเท่านั้น
PH13	มีการบันทึกข้อมูลของยาที่สั่งยาในเวชระเบียน ดังนี้ PH13a ชื่อยา PH13b ความเข้มข้นของยา PH13c วิธีการใช้ PH13d ปริมาณ / ปริมาตรของยาที่ให้ PH13e ชื่อสัตวแพทย์ผู้สั่งยา

มาตรฐานเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษและวัตถุออกฤทธิ์

PH14	มีการจดบันทึกการใช้ยาหรือจ่ายยาในกลุ่มยาเสพติดให้โทษและวัตถุออกฤทธิ์ที่ต้องรายงานสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา แยกแต่ละชนิดอย่างชัดเจน Tip: มีการจัดทำ logbook ตามประกาศสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา Resource: http://www.fda.moph.go.th/sites/Narcotics/SitePages/DownloadReport.aspx
PH15	มีการกำกับดูแลการใช้ยาในกลุ่มยาเสพติดให้โทษ และวัตถุออกฤทธิ์ที่ต้องรายงานสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา โดยมีผู้รับผิดชอบที่ชัดเจน PH15a การเก็บรักษากุญแจตู้ Double Lock โดยแยกเก็บในที่เหมาะสม PH15b มีผู้รับผิดชอบในการเก็บสมุดบันทึก
PH16	มีการจดบันทึกปริมาณของยาในกลุ่มยาเสพติดให้โทษ และวัตถุออกฤทธิ์ที่ต้องรายงานสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาที่มีอยู่ในคลังยา และสามารถตรวจสอบได้

มาตรฐานเกี่ยวกับผลข้างเคียงที่เกิดขึ้นจากยา

PH17	บุคลากรมีความรู้เกี่ยวกับยา และโอกาสที่จะเกิดผลข้างเคียงของยา และชีวภัณฑ์ที่ใช้อยู่ในสถานพยาบาลสัตว์
PH18	มีการแจ้งให้เจ้าของทราบเป็นลายลักษณ์อักษร หรือด้วยวาจา เกี่ยวกับผลข้างเคียงจากยา ผลจากการใช้ยาร่วมกัน และความเสี่ยงที่อาจมีต่อเจ้าของสัตว์

มาตรฐานการใช้ยาที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ (Hazardous Medications)

Rational: ยาที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ (Hazardous Medications) หมายถึง เคมีบำบัด สารกัมมันตภาพรังสี

PH19	มีการระบุว่าเป็นยาอันตรายต่อสุขภาพ ที่รวมถึงเคมีบำบัด และสารกัมมันตภาพรังสี อย่างชัดเจน และมีการจัดเก็บ และการนำไปใช้อย่างเหมาะสม
PH20	มีขั้นตอนปฏิบัติอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร ในกระบวนการใช้เคมีบำบัด ดังนี้ • การจัดเก็บและนำเคมีบำบัดไปใช้ • ผู้ได้รับอนุญาตในการจับต้อง • มีวิธีการในการระบุตัวสัตว์ การรักษา และพักฟื้น สำหรับสัตว์ที่ได้รับเคมีบำบัด • มีการกำจัดสิ่งปฏิกูลของสัตว์ที่ได้รับเคมีบำบัดอย่างเหมาะสม • มีการกำจัดเคมีบำบัด และอุปกรณ์ที่ใช้อย่างเหมาะสม
PH21	เมื่อมีการใช้หรือเตรียมยาอันตราย ผู้ใช้ยามีการใช้อุปกรณ์ในการป้องกันตัวเอง ดังนี้ • ถุงมือที่ใช้สำหรับการป้องกันอันตรายจากสารเคมีบำบัดโดยเฉพาะ

PH21	• สวมเสื้อกาวน์เฉพาะสำหรับป้องกันอันตรายจากสารเคมีบำบัด • ใส่หน้ากากอนามัยป้องกันอันตรายจากสารเคมีบำบัด • สวมแว่นตาป้องกันอันตรายจากสารเคมีบำบัด • แผ่นรองสำหรับเตรียมเคมีบำบัด • มีการเตรียมยาใน Biological Safety Cabinet (Class II BSC) และ/หรือ ในระบบปิด • มีที่ระบุเฉพาะสำหรับการทิ้งสารเคมีบำบัด และภาชนะบรรจุของมีคม สำหรับอุปกรณ์ที่ใช้
PH22	มีระบบป้องกันไม่ให้มีการนำเคมีบำบัด สารกัมมันตภาพรังสี ไปใช้อย่างไม่เหมาะสม
PH23	บุคลากรทราบถึงผลเสีย และอันตราย จากสารเคมี และชีวภัณฑ์ที่ใช้ในโรงพยาบาล

มาตรฐานการใช้ยาปฏิชีวนะอย่างสมเหตุผล

PH24	มีการบันทึกข้อมูล ชื่อยาปฏิชีวนะ ขนาด และวิธีที่ให้ สัมพันธ์กับอายุสัตว์ป่วย และผลการวินิจฉัย และมีผลการเพาะเชื้อ และการทดสอบความไวยา
PH25	หากสถานพยาบาลสัตว์มีการใช้ยานอกเหนือจากฉลาก (Extralabel Used) ให้มีรายการรวมเป็นลายลักษณ์อักษรของยาเหล่านั้น โดยมีการระบุ กลุ่มยา ชื่อยา ขนาดยา ช่องทางในการให้ยา **Tip:** ยา Extralabel Used หมายรวมถึง ยาที่นำมาใช้ในสัตว์นอกเหนือจากข้อบ่งใช้ที่ระบุตามฉลากยา ยาที่ใช้ในสัตว์ต่างชนิด และยาที่ขึ้นทะเบียน

มาตรฐาน

การบริการเจ้าของสัตว์

(Management: Client Service)

มาตรฐานการสื่อสารต่อเจ้าของสัตว์ (Client Communication)

CS01	มีขั้นตอนปฏิบัติเป็นลายลักษณ์อักษร ในการสื่อสารกับเจ้าของสัตว์ ที่ครอบคลุมถึงประเด็นต่างๆ เช่น การวินิจฉัยโรค การพยากรณ์โรค แผนการรักษา ค่าใช้จ่าย หรือการติดตามผล **Resource:** http://www.veterinaryteambrief.com/
CS02	มีการฝึกอบรมแก่บุคลากร เพื่อให้มีความสามารถในการตอบโทรศัพท์ การใช้อินเตอร์คอม การโอนสาย และการรับฝากข้อความ
CS03	มีจำนวนคู่สายโทรศัพท์ที่เพียงพอ เพื่อให้มั่นใจว่าจะสามารถบริการเจ้าของสัตว์ได้
CS04	มีการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการบริการที่เป็นปัจจุบัน เช่น ชั่วโมงทำการ งานบริการที่มีให้ การดูแลฉุกเฉิน และปรัชญาของสถานพยาบาล ผ่านทางโบชัวร์ เว็บไซต์ หรือช่องทางการสื่อสารอื่นๆ
CS05	ใช้ช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่ออำนวยความสะดวกในการสื่อสารกับเจ้าของสัตว์ **Rational:** เจ้าของสัตว์ใช้การสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์หลากหลายช่องทางในชีวิตประจำวัน วิธีปฏิบัติควรใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีที่ต่างช่องทางกัน เพื่อช่วยให้ความรู้ และการติดต่อสื่อสารกับเจ้าของสัตว์ ตัวอย่างอาจรวมถึง เว็บไซต์ของสถานพยาบาล อีเมล์ ข้อความสั้น และสื่อสังคม (Facebook, Twitter, Line, etc.) ซึ่งสามารถใช้ในการกำหนดเวลาการนัดหมาย สำหรับการแจ้งเตือน เพื่อรับยาเพิ่ม หรือแจ้งให้เจ้าของสัตว์ทราบว่าสัตว์ป่วยเสร็จการผ่าตัดแล้ว เป็นต้น
CS06	มีระบบเตือนเจ้าของสัตว์ เมื่อถึงกำหนดนัดหมายที่สำคัญของสัตว์เลี้ยง **Tip:** เช่น การตรวจสุขภาพประจำปี การนัดตรวจซ้ำ กำหนดวัคซีน การผ่าตัด ทันตกรรม หรือ การวินิจฉัยต่างๆ

มาตรฐานเรื่องทั่วไป (General Management)

CS07	มีการปฏิบัติตามขั้นตอนที่ระบุเป็นลายลักษณ์อักษร ที่เกี่ยวข้องกับ การต้อนรับเจ้าของ และสัตว์ป่วย การมีความพร้อมในการให้บริการ และทางเลือกในการชำระเงิน
CS08	มีการประเมินผลประจำปีของการให้บริการ ชั่วโมงทำการ และความต้องการของผู้ใช้บริการ เช่น ความเหมาะสมของตารางนัด ความต้องการของการให้บริการฉุกเฉิน ความต้องการของ House Call และความต้องการของการมารับ หรือการฝากไว้ที่เร็วกว่าปกติ **Rational:** การประเมินผลควรมีหัวข้อ เช่น เวลาของการจัดตารางเวลาการนัดหมาย ความพร้อมใช้งานของบริการฉุกเฉิน การรับ-ส่งสัตว์ป่วย และบริการเพิ่มเติมอื่นๆ ที่จำเป็น
CS09	มีการประชุมเกี่ยวกับการให้บริการเป็นประจำในหัวข้อต่างๆ เช่น คำร้องเรียนของผู้ใช้บริการ และแนวทางในการปรับปรุงงานบริการ **Rational:** ความคิดเห็นของเจ้าของสัตว์ มีความสำคัญต่อความสำเร็จในการพัฒนางานบริการ
CS10	มีการนำข้อมูลจากการประเมินข้อเสนอแนะของเจ้าของสัตว์ ผลสำรวจความต้องการของผู้ใช้บริการ ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ เพื่อการวิเคราะห์ และเพื่อการพัฒนาที่เกี่ยวกับการให้บริการเจ้าของสัตว์ **Rational:** ความคิดเห็นของเจ้าของสัตว์เป็นข้อมูลที่สำคัญ สำหรับการปรับปรุงนโยบายของสถานพยาบาลด้านการให้บริการเจ้าของสัตว์
CS11	มีการใช้ขั้นตอนปฏิบัติเป็นลายลักษณ์อักษร เกี่ยวกับการจัดการความขัดแย้งกับเจ้าของสัตว์ **Tip:** บอกถึงบุคคลที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการพูดคุย และสร้างความเข้าใจกับเจ้าของสัตว์ และติดตามแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น **Resource:** http://www.crnhq.org
CS12	มีการปฏิบัติตามขั้นตอนการปฏิบัติที่เป็นลายลักษณ์อักษร เกี่ยวกับบุคลิกภาพ และการแต่งกายของบุคลากร **Rational:** เนื่องจากมีความสำคัญกับผลกระทบ ที่ส่งถึงความไว้วางใจ และการสื่อสารกับเจ้าของสัตว์ **Tip:** สังเกตว่าผู้ปฏิบัติงานทำตาม Protocol ที่สถานพยาบาลกำหนดไว้หรือไม่
CS13	มีการส่งเสริมการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของสถานพยาบาลสัตว์ ในหัวข้อต่างๆ ดังนี้ CS13a การเคารพต่อสมาชิกคนอื่นๆ CS13b การเคารพต่อเจ้าของสัตว์

CS13	CS13c การเคารพต่อสัตว์ (ทั้งที่มีชีวิต และเสียชีวิตแล้ว) CS13d การปฏิบัติงานเมื่อมีเจ้าของสัตว์อยู่ด้วย CS13e ภาษากาย CS13f การสื่อสารด้วยวาจา และลายลักษณ์อักษร
CS14	มีการใช้แบบฟอร์ม และสำเนา ที่เป็นทางการของสถานพยาบาล

มาตรฐาน

การศึกษาต่อเนื่อง

(Continuing Education)

มาตรฐานทั่วไป (General Standards)

CE01	มีห้องสมุด หรือแหล่งเก็บความรู้ที่เหมาะสมกับวิชาชีพที่มีหนังสือ ตำรา วารสาร หรือ Multimedia ที่เป็นปัจจุบันเหมาะสมตามความต้องการของทีมงาน
CE02	มีระบบ Internet ในสถานพยาบาลที่สามารถใช้งานได้เพื่อการศึกษาหาข้อมูลและวิจัย
CE03	สัตวแพทย์แต่ละคน มีบันทึกคะแนน CE **Resource:** http://www.vetcouncil.or.th/vet_member/index.php?b=login **Tip:** สัตวแพทย์ทุกคนต้องแสดงหลักฐานข้อมูลคะแนน CE จาก Website สัตวแพทยสภา
CE04	ผู้ที่ปฏิบัติงานที่รับผิดชอบในฐานะผู้จัดการ (Managerial Responsibility) หรือผู้รับผิดชอบดำเนินการสถานพยาบาลสัตว์ เข้าร่วมสัมมนาในหัวข้อที่เกี่ยวกับ Practice Management เช่น การจัดการบุคลากร การบริหาร ภาษี และการสื่อสารระหว่างบุคคล อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง
CE05	สัตวแพทย์แต่ละคนมีบันทึกคะแนน CE อย่างน้อย 20 หน่วยกิตต่อปี ในสาขาสัตวแพทยศาสตร์ 0%(0), 25%(15), 50%(30), 75%(45), 100%(60)
CE06	อย่างน้อย 20 เปอร์เซ็นต์ ของจำนวนผู้ช่วยสัตวแพทย์ ได้รับการอบรมภายนอกสถานพยาบาล ในสาขาที่เกี่ยวข้องปีละครั้ง **Tip:** แสดงหลักฐานการอบรมภายนอกสถานพยาบาล เช่น ใบประกาศนียบัตร
CE07	สถานพยาบาลมีแผนการอบรมบุคลากร และมีการปฏิบัติตามแผน เพื่อการพัฒนาความรู้ของบุคลากร และเผยแพร่ข้อมูลความรู้เหล่านั้น
CE08	ทีมผู้ปฏิบัติงานได้รับการให้ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ และความสำคัญของการมี TASHA Accreditation และมีความสามารถที่จะสื่อสารพันธกิจนี้ต่อเจ้าของสัตว์ได้เป็นอย่างดีเยี่ยม